5/86

DATATILSYNET

Årsmelding 1985

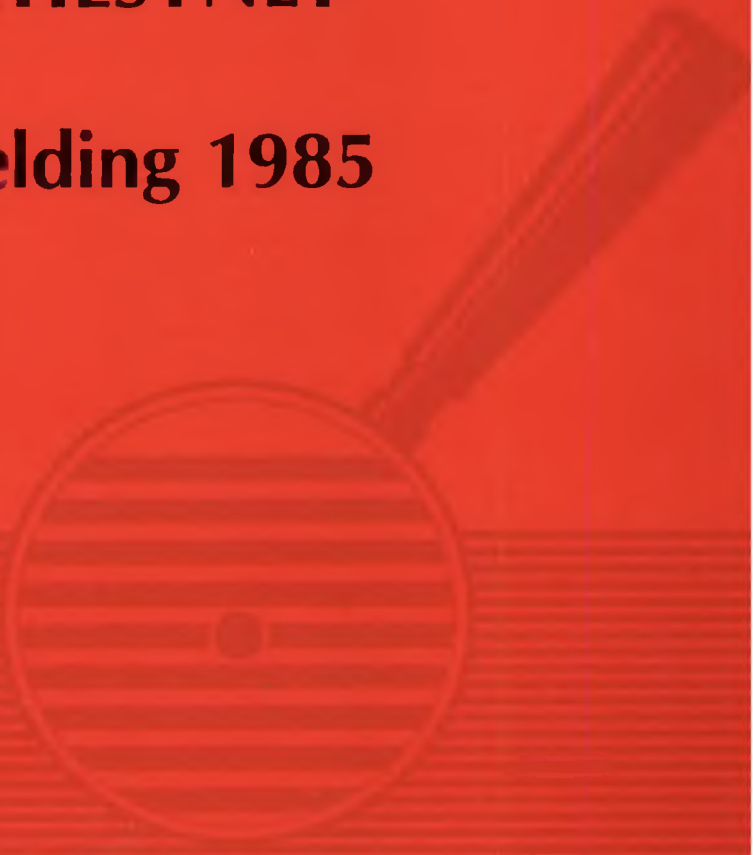

COMPLEX

DATATILSYNET

UNIVERSITETSFORLAGET

CompLex nr. 5/86

Datatilsynet

ÅRSMELDING
1985

Universitetsforlaget AS
Oslo

ISBN 82-00-07835-3

Printed in Norway

INNHOLDSFORTEGNELSE

DATATILSYNET ÅRSMELDING

TH/- 23.6.86

DATATILSYNETS ÅRSMELDING 1985

1. INNLEDNING

Datatilsynet har ved utgangen av 1985 vært i virksomhet i seks år, idet loven ble satt ikraft fra 1.1.80.

Virksomheten i Datatilsynet har ikke vært vesentlig forskjellig fra tidligere år. Det meste av tiden er også i 1985 gått med til behandling av konsesjonssøknader for registre og virksomheter og i å besvare henvendelser fra publikum, føre kontroller, informasjonsarbeid m.m.

Antall inngående saker har øket noe, men vi har hatt en forskyvning av inngående post mot konsesjonssøknader der antallet er fordoblet i forhold til 1984. Dette innebærer en sterk økning i arbeidsmengden, idet konsesjonssøknadene trenger mer saksbehandlingstid enn andre henvendelser.

Det er tidligere framlagt 5 årsmeldinger. Disse er forelagt Stortinget i St. meld. nr. 42 og 103 (1981-82), St. meld. nr. 14 (1983-84), St. meld. nr. 31 (1984-85) og St. meld. nr. 23 (1985-86). Årsmeldingen for 1984 ble behandlet i Stortinget i februar 1986.

2. DATATILSYNETS VIRKSOMHET 1985

2.1 Generelt.

Datatilsynet ble ikke tilført noen nye stillinger for 1985. Dette innebærer at personalsituasjonen fremdeles er meget vanskelig, og at Tilsynet ikke har mulighet for å fylle de oppgaver loven forutsetter.

Tilsynet hadde i 1985 ni fast ansatte og en saksbehandler som ekstrahjelp. For 1986 er det bevilget en ny saksbehandlerstilling.

Prioriteringen har derfor også i 1985 vært meget stram. Konsesjonsøknader for nye registre og endringer i gamle registre som ikke kan settes igang før tillatelse er gitt, er prioritert først. Dette for at lang saksbehandlingstid

ikke skal føre til unødig utsettelse for konsesjonssøkerne.

Tilsynet har også en ombudsfunksjon og mottar stadig flere brev fra publikum som mener at opplysninger om dem er innhentet eller brukt i strid med regelverket, eller at de ikke har fått honorert de rettigheter de har etter loven. Slike henvendelser har også prioritet, idet vi mener at slike saker bør tas opp så raskt som mulig dersom det skal være til noen hjelp.

Informasjonsvirksomheten har også vært prioritert i 1985, og Tilsynet har de siste årene hatt endel midler til denne virksomheten. Bl.a. er det laget en video-film om Datatilsynets virksomhet.

Kontrollvirksomheten er også forsøkt prioritert de siste årene.

Arbeidet med konsesjoner for registre opprettet før 1.1.80, som kan drives uendret til Datatilsynets konsesjon foreligger, går nå mot slutten. Arbeidet med disse registrene har tatt lenger tid en først antatt, bl.a. fordi Tilsynet har måttet prioritere de ovennevnte oppgaver.

Den sterke prioriteringen har også medført at Tilsynet ikke alltid er istand til å følge opp opplysninger fra publikum og presse om mulige brudd på regelverket. Det har heller ikke vært tid til å følge teknologisk utvikling i tilstrekkelig grad. Dette er viktig for å være forberedt når nye problemstillinger dukker opp og ny teknologi anvendes på personregistre.

Personalmangelen har også medført at saksbehandlingstiden kan bli for lang.

2.2 Konsesjonsbehandling.

2.2.1 Gitte konsesjoner.

Personregistre som føres på EDB-baserte registre er etter personregisterlovens (prl.) § 9, 1. ledd konsesjonspliktige uansett innhold. Manuelle registre er konsesjonspliktige dersom de inneholder sensitive opplysninger, f.eks. opplysninger om helse eller politiske oppfatninger. Fra dette er det gjort unntak i forskrifter for 14 typer personregistre, som f.eks. kunderegistre og forenings-registre. Felles for disse er at de er relativt uproblematiske sett fra personvernhensyn, og at det er mange ensartede av dem. Forutsetningen for konsesjonsfritak er at registrene holder seg innenfor de rammer som er trukket opp i forskriftene. Disse rammene likner på de konsesjoner vi gir til enkeltregistre.

Nedenfor følger en tabell med oversikt over behandlede konsesjoner i 1985 fordelt etter type konsesjon og måned.

Konsesjon for / Måned	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	Sum
Personregister, stat/kommune	13	8	26	10	5	8	8	12	6	12	17	10	135
Personregister, privat	4	28	26	20	6	7	13	11	7	10	9	4	145
Kreditttopplysning, stat/kommune	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Kreditttopplysning, privat	2	2	1	-	-	-	1	-	1	-	-	1	8
Databehandling, stat/kommune	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2
Databehandling, privat	2	1	1	1	-	-	2	1	1	1	-	4	14
Adressering/distr., stat/kommune	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Adressering/distr., privat	-	-	1	-	-	-	-	-	1	1	2	-	5
Opinion/markedsu., stat/kommune	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Opinion/markedsu., privat	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	2
Overføring utland, stat/kommune	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Overføring utland, privat	3	-	1	22	7	3	7	1	-	-	20	8	72
Sum mnd./konsesjoner	24	40	57	53	18	18	31	26	16	24	48	28	383

Typekonsesjoner, registre:		
Fylkenes miljøvern avd.	20	
Fylkesskolesjefen i Troms (EDB i videregående skole)	10	
Statens vegvesen	20	
Universitetsrådet	11	
Politietaten	425	Til sammen 486
Totalt antall konsesjoner i 1985		869

Antall individuelt behandlede konsesjoner i 1985 er 383, mot 266 i 1984. Dette innebærer en økning på 44 %. I tillegg kommer 5 typekonsesjoner som til sammen utgjør 486 individuelle konsesjoner.

Denne økningen skyldes at det er gitt flere konsesjoner for personregistre på den private sektor, og at denne sektor er blitt flinkere til å melde inn om overføring av personopplysninger til utlandet. Ellers fordeler økningen seg jevnt på de andre typer av konsesjoner i forhold til 1984.

Antall søknader om konsesjon for registre og virksomheter økte med 433 fra 439 i 1984 til 872 i 1985. Dette innebærer en økning på praktisk talt 100 %. Tallene for 1985 fordeler seg slik:

Sakstype	Antall søknader:
Konsesjon personregistre	733
Konsesjon kredittopplysning	28
Konsesjon databehandling	14
Konsesjon adressering/distribusjon	10
Konsesjon marked/opinion	2
Konsesjon overføring utlandet	85
Totalt	872

Sakstilgangen generelt økte noe i 1985, idet det i 1984 var 2 224 innkomne sendinger, mens det tilsvarende tall for 1985 var 2 296. Dette innebærer en økning på 3,2 %, men en må ha i mente at økningen i 1984 var på hele 30 %. For utgående post var tallene 1 295 i 1984 og 1 560 i 1985. Dette innebærer en økning i utgående post på 20 %.

Datatilsynet har også i 1985 gitt noen såkalte type-konsesjoner, dvs. like konsesjoner til organer som driver likeartet virksomhet. Dette sikrer lik praksis overfor likeartede organer i forskjellig deler av landet.

De typekonsesjoner det dreier seg om er gitt til fylkenes miljøvernavdelinger som har fått konsesjon til å føre adresseregister (G-delen av GAB), Fylkesskolesjefen i Troms som har fått tillatelse til å føre et EDB-reister i de videregående skoler, Statens Vegvesen til å føre register for innleie av anleggsmaskiner og lastebiler og Universitetsrådets medlemmer som har fått konsesjon som dekker forskningen ved universiteter og høyskoler.

Det er også gitt konsesjon til alle politikamre og lensmannskontor til å føre register over de personer som politiet i medhold av lov har tatt hånd om og hjulpet. Disse konsesjonene dekker tilsammen nær 500 enkeltregistre.

en konsesjon tilsendt. Dette er en ordning som i likhet med det system beskrevet ovenfor, synes å fungere godt. Ordningene sparer både konsesjonssøker og Datatilsynet for arbeid.

Av slike typegodkjennelser kan nevnes at flere kommunedatasentraler har fått konsesjon for klientregistre ved sosialkontorer.

2.2.2 Nekting av konsesjon.

Datatilsynet har ved flere anledninger nektet å gi konsesjoner i 1985. Særlig kan nevnes at flere videoforhandlere har søkt om å få registrere fødselsnummer i sine EDB-førte kunderegistre, noe som ikke er tillatt etter forkriftene for slike registre. Begrunnelsen fra søkerne har vært at det ellers ikke vil være mulig å etterspore kunder dersom de underslår kassetter eller apparater. Datatilsynet mener at dette ikke er riktig, fordi man kan få opplyst adresser på personer ved å oppgi navn og fødseldato til folkeregisteret. Tilsynet gir derfor tillatelse til å registrere fødselsdato, men ikke hele fødselsnummeret (alle elleve siffer).

Datatilsynet har videre gitt pålegg til videoforhandlere om å slette fødselsnummer i manuelle kunderegistre. Disse er ikke underlagt konsesjonsplikt, men Tilsynet finner at registrering av fødselsnummer i kunderegistre ikke er saklig begrunnet, jfr. prl. § 6, 1. ledd. Dersom videoforhandleren krever framlagt legitimasjon, er det da ikke anledning til å kopiere eller skrive av fødselsnummeret.

Datatilsynet avslo også å gi konsesjon for to spesielle registre til Oslo kommune i forbindelse med opprettelsen av et akutthjem for prostituerte. Tilsynet har tidligere ført en meget streng praksis når det gjelder registrering av prostituerte. Rehabiliteringskontoret i Oslo kommune søkte om å få opprette to registre; et inntaksregister og et register over intervjuskjemaer etter intervjuer av de som oppholdt seg lenge ved akutthjemmet. Inntaksregisteret var da tenkt som et administrativt register i hjelpearbeidet for de prostituerte, mens det ved intervjuskjemaet skulle innhentes opplysninger som gikk utover det som var nødvendig for administrasjon, og skjemaet skulle brukes til forskning. Styret i Datatilsynet avslo konsesjon for begge registrene og mente at kommunen bare skulle kunne registrere et minimum av nødvendige opplysninger. Rehabiliteringskontoret påklagde vedtaket til Justisdepartementet, og Departementet tok klagen tilfølge for inntaksregisterets del.

Det kan virke som om det er få nektelser av konsesjon, men en skal her være klar over den arbeidsform tilsynet anvender. I svært mange tilfelle ser vi at søkernes ønsker om registrering av personopplysninger ikke kan godtas etter gjeldende praksis. Vi stiller derfor i konsesjonsbehandlingen søkerne spørsmål om de virkelig har bruk for enkelte opplysninger vi normalt vil være tilbakeholdne med

å gi tillatelse til å registrere og om andre forhold ved søknaden vi mener det er grunn til å stille spørsmålstegn ved. Det hender også at vi kommer med alternative løsninger som er mer betryggende ut fra personvernhensyn og som gjør at søker oppnår det samme. Ofte vil vi da komme fram til en løsning som begge parter kan godta.

På den måten blir de deler av registrene som vi ikke kan godta, modifisert før saken kommer til endelig behandling, og vi slipper derfor å avslå konsesjoner i særlig omfang, selv om dette ikke er til å unngå helt.

2.2.3 Innsynsrett.

Innsynsrett etter personregisterloven innebærer at alle har krav på å få vite hvilke opplysninger som er registrert om dem på EDB. På offentlig sektor har man også krav på å få vite hva som står om en selv i manuelle regsitre. I tillegg har en krav på å få vite hva som står i manuelle lønnstakerregistre på privat sektor. Det er gjort unntak for statistikkregistre og visse helseopplysninger.

Datatilsynets inntrykk er at innsynsretten etterhvert blir noe bedre kjent, men fremdeles er den lite brukt. Tilsynet har laget en egen brosjyre om innsynsretten, og denne er nå spredt i ca. 100 000 eksemplarer.

Innsynsrett skal gis uten kostnader for den som spør, men det er ikke alltid at registerførerne er klar over dette. Det finnes i personregisterloven § 7 en hjemmel til å fastsette gebyr, men denne hjemmelen er ikke brukt. Datatilsynet hadde en sak om dette der en person ba om utskrift av hva som var registrert om vedkommende i folkeregisteret. Innsyn ble gitt etter reglene, men i tillegg ble vedkommende presentert en regning på kr. 475,-. Dette kunne ikke aksepteres, og forholdet ble påpekt overfor folkeregisteret og Skattedirektoratet. Beløpet ble ikke innkrevet.

De eneste tilfellene der det er anledning til å ta gebyr ved bruk av innsynsrett, er ved krav om innsyn i hva kredittopplysningsforetakene har lagret til bruk i kredittopplysningsvirksomhet. Her kan det beregnes en rimelig godtgjørelse når opplysningen blir gitt skriftlig. Bakgrunnen for denne regelen er at en ikke ved å bruke innsynsretten skal få en gratis kredittopplysning ved at to avtalepartnere blir enige om at den ene heller bruker innsynsretten og forelegger det skriftlige svaret for den andre, enn å bestille en dyr kredittopplysning. Datatilsynet har antydet at et gebyr på ca. kr. 50,- vil være rimelig.

Det er ikke fattet vedtak om unntak fra innsynsretten i 1985.

2.2.4 Henvendelser fra publikum.

Datatilsynet skal etter personregisterloven § 3, nr. 4 gi uttalelser om bruk av personopplysninger etter henvendelser fra publikum eller av eget tiltak. Dette innebærer at Tilsynet har en ombudsfunksjon på området, og dette er publikum i stigende grad blitt klar over. Dette er også saker vi finner å måtte prioritere høyt.

Henvendelsenes innhold er stort sett det samme som tidligere år, men antall telefonhenvendelser har økt sterkt, men det er ikke ført noen statistikk over dette. Publikum er for det meste interessert i forhold som angår dem direkte. Det kan nevnes spørsmål vedrørende adresseringsvirksomhet, fødselsnummer, kredittopplysningsvirksomhet, registrering i sosial- og helsesektoren og sletting i registre. Disse forhold er det redegjort for i tidligere årsmeldinger.

Datateknikken utvikler seg og tas i bruk på stadig nye områder. Dette merker vi også på de henvendelser vi får fra publikum. I det siste året har vi fått flere henvendelser om adgangskontrollsystemer. Denne type systemer ble behandlet i årsmeldingen for 1984, og her skal bare nevnes at det brukes kort i stedenfor vanlige nøkler, og at det kan foretas en elektronisk registrering av hvor man beveger seg i en bygning. Disse systemene vil være konsesjonspliktige og Datatilsynet har gitt noen konsesjoner for slike systemer.

Registrering av fødselsnummer er en stadig gjenganger, og især var det mange henvendelser i forbindelse med at NRK ba opplyst fødselsnummer fra lisensinnehaverne. NRK har tillatlese til å registrere fødselsnummer på lisensinnehaver og ektefelle. Dette siste for å unngå dobbeltregistreringer og hindre at samme husstand får flere innkrevningskort. Men det at NRK har fått adgang til å registrere fødselsnummer, betyr ikke at de har hjemmel til å kreve det utlevert. Den enkelte kan derfor nekte å utlevere det til NRK, eller hvilken som helst annen dersom det ikke er gitt lovhjemmel til å kreve.

2.3 Høringsuttalelser.

Datatilsynet er brukt som høringsinstans også ved en rekke anledninger i 1985, men fremdeles er det utredninger som klart berører vårt område som ikke blir sendt oss. Tilsynet er da nødt til å kreve utredningen oversendt. Dette har likevel vært sjeldnere de senere årene.

En av de mest omtale politiske sakene i 1985 var spørsmålet om norske sanksjoner mot Sør-Afrika og eventuell registrering av skipsanløp hos norske myndigheter. Handelsdepartementet la fram en utredning med lovforslag om registrering av slike anløp og om at opplysningene skal være offentlige og at de skal kunne publiseres av norske myndigheter.

Datatilsynet vurderte dette i forhold til relevanskravet i personregisterloven § 6 der det heter at registrering skal være saklig begrunnet ut fra hensynet til administrasjon og virksomhet i i det organ eller foretak som skal foreta registreringen. Tilsynet mente at dette kravet var tilfredsstilt dersom formålet med registeret ville være å føre kontroll med seilinger med tanke på eventuelle tiltak. Dersom formålet imidlertid var publisering av opplysningene, mente vi det kunne reises tvil om om lovens generelle relevanskrav er tilfredsstilt.

I sin generelle vurdering fastslo Datatilsynet at det ikke tilligger Tilsynet å ta stilling til sanksjoner mot Sør-Afrika, men at Tilsynet måtte vurdere utkastet ut fra generelle personvernhensyn. Datatilsynet pekte på det betenkelige i at man foreskriver publisering av innholdet i et personregister for gjennom opinionspress å hindre at det blir foretatt handlinger som ikke på annet grunnlag er forbudt av rettsordenen. En mente at denne framgangsmåten har likhet med tidligere tiders bruk av gapestokk for å fremme samfunnsmoralen. Datatilsynet ville generelt ta avstand fra slik bruk av personregistre. Offentlighetens adgang til opplysningene i disse sakene ville være regulert av offentlighetsloven.

Datatilsynet ga også uttalelse om utredningen om personbeskatning. Det ble her fastslått at det vanskeligste punktet for Datatilsynet er i hvilken grad Tilsynet skal gi tillatelse til kobling av registre. Datatilsynets retningslinje, som er fastsatt i samarbeid med skattemyndighetene, går ut på at skattemyndighetene kan innhente kontrollopplysninger ved kobling dersom opplysningene skal brukes til direkte verifikasjon av opplysninger som skal gis på selvangivelse eller lignende. Det ble pekt på at dette vil være retningslinjene framover og at dersom det skulle bli aktuelt å foreta maskinell kontroll av transaksjonsopplysninger, ville en slik generell framgangsmåte komme i konflikt med vesentlige personvernhensyn.

Det ble også pekt på at skatte- og avgiftslovgivningen savner tilstrekkelig klarhet i forhold til bruk av ny teknologi og kobling. Det bør etter Datatilsynets skjønn gis opplysningspliktregler i formell lov som sier tydelig hvem opplysningsplikten gjelder, hvilke opplysninger som skal gis og hvordan dette skal gjøres.

Datatilsynet ga også uttalelse om utkastet til forskrifter om fradrag for renter ved kredittkjøp. Tilsynet pekte her spesielt på at forskriftene syntes å forutsette at kontraktene skulle påføres fødselsnummer. Dette ville etter Tilsynets mening føre til øket press på å få registrere fødselsnummer i ordinære kunderegistre. Dette er i strid med Tilsynets retningslinjer for bruk av fødselsnummer som er tiltrådt av Stortinget. Datatilsynet anmodet derfor om at forslaget ble endret på dette punkt.

loven, utredningen om persons råderett og Europarådets utkast til rekomandasjoner om bruk av opplysninger på trygdesektoren, på politisektoren og til direkte markedsføring.

2.4 Informasjon og foredragsvirksomhet.

2.4.1 Kontakt med massemedia.

Datatilsynet legger stor vekt på å gi informasjon om personregisterloven og om de vedtak som blir fattet. Vi har derfor utstrakt kontakt med representanter for massemedia. Det virker som om Datatilsynet har blitt godt kjent blant journalister og at de i stigende grad er klar over Tilsynets fagområde. Dette har bl.a. resultert i at Datatilsynet har medvirket i flere innslag i radio og TV enn tidligere år.

Vi har de siste årene hatt mer midler til disposisjon på informasjonssiden, og dette har gjort oss i stand til også å gå ut med egne annonser, bl.a. har vi hatt annnonser som har rettet seg spesielt til registereiere med påpeking av hvilke plikter som påviler de som fører registre.

Vi har også i 1985 hatt et meget godt samarbeid med Statens Informasjonstjeneste som har bistått Tilsynet i informasjonsarbeidet på forskjellige måter. Spesielt vil vi peke på at annonser om Tilsynets virksomhet har fått plass i Statens fellesannonser "Nytt fra Staten" og at Informasjonstjenesten finansierte og produserte små lydplakater som ble sendt i radioens program 2.

Nevnes kan også at Tilsynet som tidligere har hatt et godt samarbeide med Forbrukerrapporten. Den bringer ofte stoff hentet fra Datatilsynets praksis, og er en fin tilvekst til informasjonsarbeidet.

2.4.2 Foredrag og kursvirksomhet.

Antall foredrag fra Datatilsynets ansatte gikk noe ned i 1985 i forhold til tidligere år. Men fremdeles holder Tilsynets ansatte over 80 foredrag pr. år. Foredragsvirksomheten tar endel tid, men gir en god anledning til å informere om regelverket og i tillegg få kontakt med opplysningsbrukere og registerførere. På den måten kan vi få et bilde av hva som rører seg på feltet utenom våre egne fire vegger.

Vi holder foredrag for nær sagt alle typer forsamlinger, og møter på den måten de forskjellige miljøer. Til nå er det svært få som har fått avslag på anmodning om foredragsholder fra Tilsynet. Dette er i samsvar med vår generelle prioritering av informasjonsvirksomheten.

2.4.3 Brosjyrer.

Datatilsynet har utarbeidet seks brosjyrer om personregisterloven og rettigheter og plikter. Disse er:

- Hva er Datatilsynet?
- Innsynsretten gir deg svar på hva andre vet om deg!
- Arbeidslivet og personvern
- Dette bør du vite om elevregisteret ved din skole
- Kredittopplysninger - rettigheter og plikter
- Adressert reklame - rettigheter og plikter

De to første foreligger også på nynorsk.

Vårt inntrykk er at disse brosjyrene er blitt godt mottatt, og de er tilsammen nå sendt ut i over tohundreogfemtitusen eksemplarer. De blir brukt i undervisningen på skolene, og ofte i forbindelse med Datatilsynets videofilm.

Tilsynet vil utarbeide flere brosjyrer, og arbeider nå med en om datasikkerhet, samt en orienterende brosjyre på engelsk som det også har vist seg behov for.

Det kan også nevnes at det er laget et eget bransjebrev om adressert reklame beregnet på adresserings- og distribusjonsvirksomhetene. Denne er sendt ut til alle konsesjonshavere. Vi skal også lage et eget bransjebrev for kredittopplysning.

2.4.4 Film.

Norsk Film produserte i 1984/85 på oppdrag fra Datatilsynet en film om Tilsynets virksomhet. Filmen fikk støtte fra LO, NAF og Kirke- og undervisningsdepartementet. Filmen foreligger på video og 16 mm. film og kan kjøpes fra Norsk Film.

Norsk film har til nå solgt over hundre kassetter som må sies å være et bra antall. I tillegg bruker de ansatte filmen i sin foredragsvirksomhet.

2.5 Administrasjon.

2.5.1 Budsjett/bevilgninger.

Budsjettet for 1985 var på 3,3 mill. kroner. Dette var tilstrekkelig til den virksomhet Tilsynet har måttet legge seg på. Hoveddelen av arbeidet består av konsesjons-behandling som krever relativt lite økonomiske ressurser. Men dersom kontrollvirksomheten og andre kostnadskrevende aktiviteter blir trappet opp, vil ressursene lett bli for knappe.

2.5.2 Personale - stillinger.

Datatilsynet fikk, som nevnt, ingen nye stillinger i 1985, og hadde da 9 fast ansatte, hvorav tre saksbehandlere. I tillegg var det ansatt en saksbehandler som ekstrahjelp ved delvis omdisponering av budsjettet.

registerloven pålegger Tilsynet. Datatilsynet har de siste årene foreslått en gradvis økning i antallet saksbehandlere til ca. 17, med en økning på tre det første året. Med en slik opptrapping vil Tilsynet bli istand til å møte den økte sakstilgangen, og til å ivareta de oppgaver loven nå pålegger oss, men som vi ikke kan ivareta.

Saksbehandlingstiden har igjen økt de siste årene, og den er nå oppe i 2 til 3 måneder. Dette er for lenge, særlig når det gjelder virksomhet som er avhengig av en tillatelse for å sette igang. Vi merker også at antallet purringer øker som en følge av dette.

Dette følger også av den uholdbare situasjonen at presset på de ansatte blir urimelig stort, så stort at det kan gå på helsa løs. Dette er også påpekt av Tilsynets bedriftslege. Selvom saksbehandlerne arbeider med høyt tempo, er det stressende å ha bunker med ubehandlede saker liggende å vente på behandling.

Datatilsynet fikk en ny stilling for 1986.

2.5.3 Administrative rutiner - anskaffelser.

Det er ikke foretatt større nyanskaffelser i 1985. Datatilsynet har eget EDB-anlegg og alle ansatte har egen terminal. All saksbehandling skjer derfor direkte mot anlegget. Dette gjør at saksbehandlingen er så automatisert som mulig.

2.5.4 EDB-anlegg.

Det er ikke foretatt utvidelser av EDB-anlegget i 1985, men med oppdatering av operativssystem og tekstbehandlingssystem, er kapasiteten på anlegget blitt i minste laget. Det medfører at svartidene blir for lange. Det blir derfor nødvendig å utvide anlegget i 1986 eller 1987.

2.5.5 Konklusjon.

Arbeidssituasjonen i Datatilsynet er alvorlig. Antall inngående og utgående saker har økt sterkt de siste årene, og det er nå ikke mulig å øke produktiviteten. Det eneste som kan gjøre situasjonen akseptabel er å tilføre nye personalressurser. Det er uforsvarlig både overfor publikum, lovgiver og de ansatte i Tilsynet ikke å tilføre de ressurser som er nødvendige for at vi skal kunne opprettholde et akseptabelt personvern i Norge. Den tekniske utviklingen går fort og Tilsynet har vanskelig for å henge med.

2.6 Samfunnets sårbarhet.

Utvalget som har utredet sårbarheten i det EDB-avhengige samfunn, fullførte det vesentlige av sitt arbeid i 1985. Innstillingen fra utvalget ble overlevert forbruker- og administrasjonsminister Astrid Gjertsen 2. april 1986 av utvalgets formann, direktør Helge Seip. Som et ledd i

utvalgets arbeid har Institutt for Rettsinformatikk ved Universitetet i Oslo utarbeidet en rapport om sletting, makulering og destruksjon m.v. av elektronisk lagret informasjon som det er viktig å hindre at en eventuell fiende får tilgang til under krig og krigslignende forhold. Rapporten er trykt som en særskilt utredning i instituttets Complex-serie i forståelse med utvalget.

Departementet har tatt sikte på å gjennomføre en bred opplysningskampanje om datasikkerhet og sårbarhet i samarbeid med interesserte organisasjoner på bakgrunn av utvalgets innstilling. I innstillingen foreslås ellers bl.a. opprettet et eget offentlig sårbarhetsorgan under Samferdselsdepartementet. Organet forutsettes å få en selvstendig stilling parallelt med det Teleforvaltnings-organ som nå etableres under dette departement. Sårbarhetsutvalget nevner forøvrig at en nærliggende administrativ løsning kunne være å opprette et felles Data- og Teletilsyn, der også Datatilsynet i tilfelle går inn som en tredje, parallell avdeling.

2.7 Internasjonalt samarbeid.

Persomvernproblemene er stort sett de samme i alle vest-europeiske land, og særlig i Norden er problemene parallelle. Datatilsynet har derfor stort utbytte av den kontakt den har med søsterorganer i andre land, særlig gjennom de årlige datatilsynssjefsmøter, men også gjennom deltakelse i det arbeidet som gjøres i OECD og Europarådet på dette feltet.

2.7.1 Nordisk samarbeid.

Årets nordiske møte ble avholdt i Oslo 6. og 7. mai med deltakere fra Danmark, Island og Sverige. Finland møtte ikke pga. flystreik. Fra Norge møtte direktør Helge Seip, kontorsjef Tor Hafli og førstekonsulent Eirik Djønne.

Danmark rapporterte at straffelovrådet nå har kommet med en betenkning med lovforslag om datakriminalitet i form av endringer i straffeloven. Den danske straffelov er kasuistisk og dette skapte behov for å lage særegne regler for datatakriminalitet. Endringene ble vedtatt i Folke-tinget i juni 1985. En spesiell regel retter seg mot stansing av EDB-sentraler som utfører oppgaver for det offentlige.

Registertilsynet og Justisdepartementet har kommet med en redegjørelse til Folketinget om erfaringer med loven. Man er enig i at man bør innføre innsynsrett i EDB-førte registre på privat sektor, noe som vil bringe den danske ordningen nærmere den norske. Man vil utvide meldeplikten på privat sektor. Videre er det foreslått at samkjøring av registre med tanke på etterfølgende kontroll av borgerne bør kreve Registertilsynets samtykke. På privat sektor blir

kan kreve seg slettet i et kunderegister, når forholdet er oppgjort. Bestemmelsen er lik bestemmelsen i forskriftene til den norske personregisterloven § 2 - 1 nr. 5.

Representanetene fra Island redegjorde for arbeidet der som for det meste bestod i å gi tillatelser til å drive databehandlingsvirksomhet, til kobling av registre og til undersøkelser på helse og sosialsektoren. Den daværende loven gjaldt bare til 31.12.85, og den nye loven ville få en tilføyelse om opinions- og markedsundersøkelser der det ville bli regler om prosedyrer ved innhenting av opplysninger, relevansen av opplysningene og anonymitet ved publisering av resultater.

Fra Sverige ble det nevnt at man har nedsatt en data- og offentlighetskomite som skal utrede bruken av fødselsnummer, og også se på trykkefrihetsspørsmål i forhold til offentlighet. Man må videre overveie hvorledes rettinger i dataregistre skal kunne skje med mulighet for samtidig å sikre sporene av tidligere feilgrep. Videre må eventuelle mottakere av uriktige opplysninger bli varslet. Lisensordningen som finansieringskilde for Datainspektionens virksomhet er dessuten tatt opp til vurdering.

Etter rapportene fra de enkelte land drøftet man problemer av felles interesse. Av emner som ble berørt, kan nevnes innsynsrett på prvat sektor, som danskene var spesielt opptatt av. Man diskuterte særlig problemet med logiske registre der man på privat sektor bare har innsynsrett i EDB-delen av registeret.

Videre diskuterte man forholdet til Amnesty International. Der hadde man en internasjonal arbeidsgruppe som ikke kom fram til noe konkret resultat pga. forskjeller i lovgivning, og man henviste derfor spørsmålene til internasjonale fora på høyere nivå.

Man diskuterte også spørsmål rundt forholdet til skattemyndighetene, og fra norsk hold ble det redegjort for dagens situasjon. Fra Sverige ble det opplyst at enkelte banker nå gikk bort fra å bruke fødselsnummer i sine kunderegistre for å hindre registerkontroll og samkjøring. Sverige har også innført et sentralt innkrevningssystem, slik at det blir sjekket om man har gjeld til det offentlige før man får penger igjen på skatten.

Andre emner som ble diskutert var bruken av EDB på helsesektoren, adresseringsvirksomhet, politiets kontrollmetoder og informasjonssøkesystemer. Til det siste punktet ble det lagt fram en rapport fra en nordisk arbeidsgruppe som ble nedsatt på forrige nordiske møte.

2.7.2 Samarbeid med datatilsynsmyndigheter ellers i verden.

Det årlige møte av datatilsynssjefer ble avholdt i Luxembourg 24. til 26.9.85 med 48 deltakere fra fra 15 land, samt Europarådet, OECD og EF. Fra Norge møtte direktør Helge Seip og kontorsjef Tor Hafli.

Som vanlig ble konferansen innledet med rapporter fra de enkelte land. Flere land rapporterte at de nå enten har eller står i ferd med å revidere personregisterlovgivningen sin. Den første generasjon med lovgivning er nå så gjennomprøvet at lovene er modne for en revisjon. Av land som har revidert eller skal revidere sin lovgivning, kan nevnes Østerrike, Vest-Tyskland, Belgia, Danmark, Island og Norge. Sverige ligger foran og reviderte sin lov allerede i 1982.

Noen land ligger også i startgropa med førstegangslovgivning. Det er Spania, Portugal, Irland, Sveits, Italia og Nederland.

Av særlige emner som ble tatt opp, kan det i denne sammenhengen være grunn til å nevne juridiske databaser. Databaser som innholder lover, forskrifter, traktater o.l vil ikke reise noen problemer ut fra personvernsysnspunkt. Problemer kan imidlertid oppstå ved publikasjon av dommer og andre avgjørelser, dersom disse ikke er anonymisert. I Norge vil dette ikke være noe problem, idet både Norsk Rettstidende og Rettens Gang anonymiserer avgjørelsene før de blir publisert. Men i noen land, f.eks. i Frankrike, er det ikke anlednig til å anonymisere slike avgjørelser, og da oppstår med en gang en rekke problemer: hvem skal ha tilgang til basen, hvilken bruk skal gjøres av den osv.

Konferansen av datatilsynssjefer drøftet også problemer som kan oppstå i forbindelse med medisinske databanker. Det ble her uttrykt bekymring for at taushetspliktsreglene ikke ville bli overholdt når store mengder data skulle innhentes fra forskjellige kilder. Det ble også påpekt at det måtte sette strenge grenser for bruken av opprettede databanker, slik at utenforstående ikke skulle få tak i informasjon om folks helse. Datasikkerheten er selvsagt meget viktig i denne sammenheng. Det er også viktig at pasientenes rettigheter blir respektert, f.eks. at retten til innsyn i egne medisinske data blir sikret.

Denne debatten er viktig for Datatilsynet, idet det i Norge planlegges opprettet et sentralt sykdoms- og skaderegister som skal registrere alle sykdommer og skader som forekommer. Datatilsynet har gitt tillatelse til et prøveprosjekt begrenset til to år med registrering av skader fra noen få institusjoner. Før en er villig til å gi ytterligere tillatelser, skal forholdet til taushetspliktsreglene være utredet, se pkt. 3.6.2.

En konferanse om personvern og nye media var avviklet i Berlin i begynnelsen av september i forbindelse med årets Funkausstellung. Vertskap var Berlins datavernmyndigheter. En resolusjon fra denne konferansen ble presentert for datasjefmøtet.

Den saken som vakte sterkest debatt var vedtakelsen av en

kom da også fram til en omforent tekst. Datatilsynssjefene uttaler der at politiet må begrense registrering av personopplysninger til det som er nødvendig i forhold til deres oppgave, at det skal være undergitt regler hvilke opplysninger politiet kan samle inn, at det skal være regler for hvem politet kan utlevere opplysninger til, at opplysninger skal slettes når det ikke lenger er bruk for dem, at det skal fastsettes interne rutiner for bruk av opplysninger, og at det skal være innsynsrett i opplysningene så lenge det ikke ødelegger etterforskningen i en sak.

2.7.3 OECD-samarbeid.

Datatilsynet har fortsatt hatt nær kontakt med data- og elektronikksamarbeidet i den internasjonale samarbeidsorganisasjonen OECD. Direktør Helge Seip har deltatt i de aktuelle møter, og har etter oppnevning av Utenriksdepartementet vært norsk delegasjonsleder under møtene.

Det viktigste vedtak i forbindelse med datasamarbeidet innen OECD i 1985 var den såkalte "Declaration On Transborder Data Flows", som ble vedtatt av regjeringene i ministermøte 11. april 1985. Den tar sikte på å sikre fri utveksling av datatjenester over landegrensene innenfor de rammer som den nasjonale lovgivning om personvern, andre sikkerhetsmessige hensyn, m.v. tillater. En uoffisiell oversettelse av deklarasjonen er utarbeidet i Datatilsynet. Den er trykt som vedlegg til denne årsmelding, se vedlegg 7.3.

2.7.4 Europarådet.

Norge ratifiserte i januar 1984 Europarådets konvensjon om personvern i forbindelse med automatisk framstilling og bruk av data. For at konvensjonen skulle tre ikraft, måtte det imidlertid fem ratifikasjoner til, og dette er nå oppnådd, slik at den trådte ikraft 1.10.85. De land som til nå har ratifisert er foruten Norge, Sverige, Spania, Vest-tyskland og Frankrike. Teksten til konvensjonen følger som vedlegg 7.4.

To representanter fra Datatilsynet, kontorsjef Tor Hafli og førstekonsulent Eirik Djønne, er i 1985 blitt oppnevnt som medlemmer i arbeidsgrupper nedsatt av Europarådet. Den ene dreier seg om personvern og arbeidsliv, og den andre om personvern i forbindelse med nye media som teledatasystemer og elektronisk post. Arbeidsgruppenes oppgaver er å lage en rapport som kan danne grunnlag for å vurdrere om det er behov for videre arbeid med spørsmålene i Europarådet og om det eventuelt er aktuelt å lage en egen rekommandasjon på området. Arbeidet i Europarådet gir en fin mulighet til å påvirke utviklingen i internasjonal sammenheng.

2.8 Konklusjon.

Det framgår av denne årsmeldingen som de foregående at Datatilsynets største problem er at personalressursene ikke står i forhold til de oppgaver loven pålegger Tilsynet. Det er særlig mangel på saksbehandlerkapasitet. Tilsynet har gitt uttrykk for dette i mange sammenhenger, og er de siste årene kun tilført en ny saksbehandlerstilling, mens antall saker har økt betraktelig. Som nevnt foran, økte antall konsesjonsøknader med 100 % i 1985 i forhold til 1984. Likeledes har antall telefoner økt sterk uten at det er ført noen statistikk over det.

Antall utgående saker har også økt jevnt, og det er gjort mulig ved en sterk rasjonalisering av saksbehandlingen ved hjelp av EDB og ved at enklere saksbehandling er foretatt av forværelsepersonalet med godt utbytte. Det er trolig ikke mer å vinne ved effektiviseringstiltak. Dersom ikke saksbehandlingstiden skal bli lenger enn den er nå, vil det være nødvendig å tilføre Datatilsynet nye stillinger. Saksbehandlingstiden ligger nå som nevnt på 2 til 3 måneder, og det er lenge for virksomheter som må ha tilsynets tillatelse for å sette i gang. Datatilsynet ønsker ikke å bli noen flaskehals som hindrer nyttig virksomhet.

Datatilsynet har i årsmeldingen for 1984 redegjort for følgene av knappheten på personalressurser, og her skal bare nevne noen få forhold.

Kontrollvirksomheten blir om ikke liggende nede, så langt mindre omfattende enn det Tilsynet selv ønsker. De siste årene har antall steder som har fått besøk av tilsynet ligget på ca. 100. Samtidig vet vi at det finns antakelig flere hundre tusen personregistre i Norge med stort og smått. Det sier seg derfor selv at behovet for kontroller er stort. Dersom ikke kontrollvirksomheten kan bli utvidet, vil dette gå på Datatilsynets troverdighet los. Man vil oppdage at det er svært liten risiko ved å unnlate å følge Tilsynets regler, og personvernet vil da bli svekket.

Andre virkninger av små personalressurser er at opplysninger fra publikum ikke kan følges opp på tilfredstillende måte; vi har stadig tråder i hendene som vi ikke får nøstet opp. Videre blir arbeidspresset på de ansatte urimelig hardt, noe som også er blitt påpekt av vår bedriftslege. Vi får heller ikke fulgt godt nok med i den tekniske utvikling. Dette kan medføre at vi ikke er godt nok rustet når vi får søknader om registre grunnet på ny teknologi til behandling.

Odelstingsproposisjonen om endringer i personregisterloven ligger nå til behandling i Stortinget, og der blir det foreslått at den nåværende konsesjonsplikten blir opprettholdt. Føyen-rapporten, som ligger til grunn for endringene i loven, fastslår at med konsesjonsplikt, vil Datatilsynets

3. EN DEL VIKTIGE SAKER I 1985

3.1 Bruk av forvaltningsregistrene til kommersiell virksomhet.

En undersøkelse foretatt av Postdirektoratet i samarbeid med Statistisk sentralbyrå viser at nesten 70 % er i mot å stå i adresseregistre uten å vite det. Et tilsvarende antall ønsker ikke å motta reklame fra slike registre. En annen formulering av spørsmålene kunne nok endre resultatet noe. Datatilsynet mottar svært mange henvendelser om sletting i adresseregistre, men sett i forhold til antall adresserte sendinger er tallet beskjedent. I 1984 ble det sendt ut 136 millioner adresserte trykksaker. Adresseringsbyråene opplyser at antall henvendelser dit er forholdsvis beskjedent.

Et vesentlig problem er at det blir sendt adresserte sendinger til avdøde personer. Dette er ofte støtende for de etterlatte, særlig fordi reklamebudskapene blir utformet mer personlig nå enn før. Statistisk Sentralbyrå har nå etter anbefaling fra Datatilsynet gitt enkelte adresseringsbyråer adgang til å "vaske" sine registre mot registret over avdøde personer.

Markedsførere er interessert i stadig nye adressekilder. Datatilsynet har i løpet av de siste år merket at det har vært en økning i antall henvendelser fra firmaer som ønsker å bruke navn og adresser fra forvaltningens saksarkiver og avgiftsregistre til å markedsføre sine tilbud. Mange kommuner har stilt seg negative mens andre har tilbudt utskrifter fra registre mot betaling.

Datatilsynet har i 1985 foretatt en generell vurdering av slik bruk av forvaltningens registre. Konklusjonen ble at Datatilsynet ville opprettholde den restriktive praksis som hittil har vært fulgt, og som går ut på at Tilsynet normalt ikke vil tillate utlevering av navn og adresse utover det offentlighetsloven gir krav på.

Vurderingene bygger på en drøfting av offentlighetsprinsippet kontra personregisterlovgivningen.

Det er behovet for kontroll med forvaltningens saksbehandling som ligger til grunn for Offentlighetsloven (ofl.). Det stilles riktignok ikke krav til begrunnelse for ønske om innsyn, og det skjer ingen vurdering av motivet for forespørselen. Ofl. § 2.3 oppfordrer til meroffentlighet. En meroffentlighet ved f.eks. å gjøre et alfabetisk hjelperegister til journal tilgjengelig vil være innen rammen og bør tillates. Men slik journal omfatter normalt ikke adresse. Egne programmer for å imøtekomme ønsker om adresselister til kommersiell bruk bør falle utenfor rimelig realisering av offentlighetsprinsippet. Slik utlevering vil lett være i strid med formålet med registeret.

De registrerte personer har ofte gitt opplysningene etter pålegg i lovgivning og til et bestemt formål, og skal da ikke oppleve at opplysningene blir brukt til andre formål, selv om det er til et i og for seg uskyldig formål som utsendelse av reklame. Men lovgiver kan bestemme offentlighet utover offentlighetslovens område, slik at det ikke vil være i strid med legalitetsprinsippet å meddele slike opplysninger til andre. Dette er tilfelle med heftelser som er tinglyst i Løsøreregistret og opplysninger om eiendommer i det såkalte GAB-registret.

Datatilsynet er av den oppfatning at skal det offentliges registre brukes i adresseringsøymed eller til andre formål enn det opplysningene er innhentet for, skal dette være fastsatt av lovgiver.

Det har fra tid til annen vært tatt til orde for et sentralt adresseregister som kan nyttes av almenheten. Svenskene har i flere år hatt sitt SPAR, sentralt person- og adresseregister, som bygger på folkeregistret. Et utvalg som i 1983 vurderte fødselsnummerets rettslige stilling var inne på ulike muligheter for slikt register, men tanken er senere ikke fulgt opp.

3.2 Personkontroll - klarering av statsansatte.

En sak som ble mye omtalt i 1985 var klarering av statsansatte og hvilke opplysninger som skulle innhentes i den forbindelse. Dette fordi fagforeninger reagerte på omfanget og ba om en vurdering av forholdet til personregisterloven, samtidig som Datatilsynet skulle ta fatt på behandling av søknad fra Justisdepartementet om konsesjon for registre opprettet i forbindelse med klareringer. Det eksisterte personregistre med sensitive opplysninger i en rekke etater uten at konsesjon var innhentet. Det var bare Justisdepartementet som hadde søkt om konsesjon for seg og underliggende etater.

Klarering av statsansatte som skulle ha tilgang til graderte doukumenter har vært foretatt i mange år, men ordningen ble nærmere regulert fra 1984 da Regjeringen ga "Direktiv for personellsikkerhetstjenesten og personkontrolltjenesten innen den sivile forvaltning".

Med utgangspunkt i direktivet og den personopplysningsblankett som blir fylt ut av tjenestemannen og personkontrollblankett som fylles ut av tjenestestedet, drøftet Datatilsynet behovet for de enkelte opplysningstyper med Forsvarsdepartementet og Politiets Overvåkningstjeneste. På det grunnlag ble det utarbeidet et utkast til konsesjon der antall oppbevaringssteder ble vesentlig redusert og spørsmålene strammet inn. Utkastet ble sendt alle departementer, hovedorganisasjonene i arbeidslivet, Forsvarets Overkommando og Politiets overvåkningstjeneste

Datatilsynet var kjent med at det i enkelte etater ble klarert langt flere personer enn det det var behov for og utover det direktivet ga anvisning på. Datatilsynet anmodet klareringsmyndighetene om å slette eller tilbakelevere blanketter for dem som det ikke hadde vært behov for å klarere. Politiets overvåkningstjeneste gikk ut til enkelte etater og påpekte merklareringen.

Høringsuttalelsene spriket noe, men man kom gjennom ytterligere samtaler fram til et omforenet utkast til konsesjon som ble vedtatt av styret i Datatilsynet. Datatilsynet ser med tilfredshet på den smidighet alle parter la for dagen for å få en rimelig avveining mellom personvern- og kontrollhensyn. Konsesjonen er inntatt som vedlegg til denne årsmelding, se vedlegg 7.5.

3.3 Konsesjon for personregistrene ved Statens Utlendingskontor.

I juni 1985 ga Datatilsynet Statens Utlendingskontor tillatelse til å opprette personregistre. Følgende registre inngikk i konsesjonen:

- Sentralregister over alle utlendinger som har tillatelse til å oppholde seg i Norge.
- Sentralregister over innreise- og utreisekort.
- Sentralt gjesteregister over visumpliktige utlendinger.
- Register over utstedte reisebevis for flyktninger og register over utstedte fremmedpass.
- Register over alle flyktninger som oppholder seg i riket
- Register over ikke-nordiske borgere som er utvist fra Norge, eller et nordisk land.
- Register over nordiske borgere som er utvist fra Norge.

Gjennom konsesjonsbestemmelsene er det fastsatt en tredeling av registrene til Statens Utlendingskontor: Et kortregister, en saksmappe som inneholder sensitive opplysninger (dokument 0) og en saksmappe med sakens øvrige dokumenter. Hva som er å regne som sensitivt, vil framgå av prl. § 6, 2.ledd.

Systemet for fremmedkontroll er flerdelt. Den første kontakt med fremmedkontrollen skjer gjennom politiets registrering og behandling av fremmedsaker. Dernest vil saken gå til Statens Utlendingskontor og eventuellt til Justisdepartementet. Regelen om en egen dokument 0-mappe anser Datatilsynet som en rettssikkerhetsgaranti for utlendinger som kommer til landet. På det lokale politikammer er det ikke alltid en egen fremmedavdeling, og det vil da kunne føre til at andre enn de som strengt tatt har behov for opplysningene, får tilgang til dem. Datatilsynet har tatt konsekvensen av dette, og satt vilkår i politiets konsesjon om at saksmappe dokument 0 skal overføres fra det enkelte politikammer til Statens utlendingskontor straks saken er behandlet etter fremmedloven.

Et annet viktig prinsipp i konsesjonsvilkårene er reglene

om sletting. Ved innvilgelse av norsk statsborgerskap er det bestemt at alle opplysninger tilhørende dokument O, skal slettes. Det har vært et viktig prinsipp for Datatilsynet at man ikke skulle skille mellom A- og B-borgere, noe man lett ville fått ved at utlendinger som får norsk statsborgerskap likefullt står i fremmedregisteret. I forbindelse med ankomsten til landet, har det hendt at utlendingen har gitt uriktige opplysninger om seg selv. Å gi uriktige opplysninger kan i mange tilfeller gi grunnlag for straffeforfølgning. Datatilsynet har derfor samtykket i at opplysninger om mistanke om et straffbart forhold i denne sammenheng kan oppbevares ut over de vanlige slettingsreglene. Det skal likevel presiseres at dette bare gjelder opplysninger som har forbindelse med at det er gitt uriktige opplysninger. Opplysninger om tidligere forbrytelser hører ikke naturlig hjemme i registrene til Statens utlendingskontor, men i politiets egne registre (Strafferegistret).

Et annet problem er post som uoppfordret blir sendt politiet eller Statens Utlendingskontor, f.eks. fra en bekjent eller naboen til utlendingen. I slike tilfeller har Datatilsynet bestemt at uoppfordret korrespondanse som er saken uvedkommende skal slettes. Såfremt den uoppfordrede korrespondanse blir brukt, skal vedkommende gjøres kjent med sendingens innhold og ha anledning til å uttale seg herom.

Datatilsynet har videre satt som vilkår i konsesjonen at informasjon om innsynsretten om nødvendig skal gis på morsmålet til den registrerte.

3.4 Register over personer som politiet i medhold av lov har tatt hånd om og hjulpet.

Datatilsynet ga 28.5.85 konsesjon til de manuelle registre som de enkelte politikamre og lensmannskontor fører over personer som politiet i medhold av lov har tatt hånd om og hjulpet.

Slike registre har politiet ført i mange år i forbindelse med de oppgaver det er pålagt i medhold av lov om psykisk helsevern og lov om umyndiggjørelse. Ved enkelte politikamre har registreringen vært nokså omfattende, mens den andre steder har vært beskjeden. Dette har bl.a. sammenheng med at kun noen av de sykehus som er pålagt meldeplikt til politiet i forbindelse med tvangsinnleggelser, melder fra, jfr. lov om umyndiggjørelse § 3 annet ledd. En del sykehus reagerer på plikten til å levere ut slike opplysninger om sine pasienter til politet.

Det bør i denne sammenheng nevnes at en proposisjon er under utarbeidelse på grunnlag av NOU 1979 nr. 57 om innskrenkninger i persons råderett m.v. I denne vil det antakelig bli fremmet forslag om at fylkesmannen skal overta ansvaret for eventuell begjæring om umyndiggjørelse.

Hvis disse endringer blir vedtatt av Stortinget, vil Datatilsynet vurdere politiets behov for å føre slike registre på nytt.

I forbindelse med saksforberedelsen, har Datatilsynet hatt kontakt med Justisdepartementet og enkelte politikamre for å få klarlagt behovet for registrering og omfanget av denne. Et foreløpig utkast til konsesjon ble sendt på en omfattende høring i 1984. Vi mottok 62 uttalelser som ga uttrykk for svært forskjellig syn på behovet for registrering og omfanget av denne.

I forbindelse med høringen ble det en del debatt i massemedia om saken.

I den endelige konsesjon har Datatilsynet avgrenset registreringen til kun å gjelde opplysninger om de personer som politiet har oppfylt et administrativt ansvar overfor i henhold til ovennevnte lover.

De viktigste punkter i disse felleskonsesjoner er:

Pkt. 3.1 som angir hvilke typer opplysninger man kan registrere. Man har her forsøkt å avgrense registrering av følsomme opplysninger til helseopplysninger om den registrerte som i det enkelte tilfelle er nødvendige, for at politiet skal kunne utføre sine plikter i forbindelse med tvangsinnleggelser.

I forbindelse med begjæring om umyndiggjørelse, kan det være nødvendig med andre typer opplysninger. Det er åpnet adgang til å ha slike i saksmappe. Samtidig understrekes det at det kun er politikamrene som kan registrere opplysninger i forbindelse med saker om umyndiggjøring.

Pkt. 3.2 som sier at politikammer/lensmannskontor bare kan bruke registret til å utføre de plikter politiet er pålagt i henhold til de tidligere nevnte lover. Det understrekes at bruk av opplysninger i registret i forbindelse med utstedelse/inndragning av våpentillatelser eller andre bevilgninger ikke er tillatt.

Datatilsynet fant det nødvendig å presisere dette, da disse registrene tidligere har vært benyttet i forbindelse med bevillingssaker. Begrunnelsen for å utelukke en slik bruk er at registrene er ufullstendige; det er delvis tilfeldig hvem som blir registrert, avhengig av hvilket sykehus man er/har vært innlagt ved. Dessuten bør bruken av et så følsomt register begrenses mest mulig.

Pkt. 4.3 har bestemmelser om sletting av opplysninger. Det er her tatt inn en bestemmelse om at opplysninger som er registrert om en person, skal makuleres i de tilfelle hvor annen kompetent person overtar ansvar for de plikter som politiet er pålagt.

Det er dessuten gitt en regel om at opplysninger om en

person skal slettes av registeret senest fem år etter at politiet sist har hatt kontakt med vedkommende. Denne slettingsregel er absolutt. Dette innebærer at registeret ikke kan overføres til arkivverket. Riksarkivaren er orientert om dette.

3.5 Anonymisering av personregistre.

Personregisterloven definerer personopplysninger som opplysninger og vurderinger som direkte eller indirekte kan knyttes til identifiserbare enkeltpersoner, sammenslutninger eller stiftelser. Når slike opplysninger lagres systematisk i registre, fortegnelser m.m., slik at opplysninger om den enkelte kan finnes igjen, oppstår personregistre.

Som det vil framgå av ovennevnte kan også registre som ikke inneholder opplysning om navn, fødselsnummer o.l. være personregistre. Et register som omfatter en spesiell gruppe personer, f.eks. en skoleklasse, vil kunne være et personregister selv om navn er utelatt. Er skolens navn og klassetrinn angitt, vil det ofte være mulig å identifisere den enkelte elev gjennom registeropplysningene.

Det vil ofte være slik at den som har opprettet registret ikke er klar over at et slikt register faller inn under personregisterbegrepet. Det vil derfor ikke bli søkt om konsesjon for et slikt register, i de tilfelle hvor dette skulle være gjort.

Det er særlig innenfor områdene forskning og statistikkproduksjon at det utarbeides "anonymiserte" registre. Opplysningene kan innhentes gjennom spørreskjema uten navn m.m. eller ved at personregistre kobles og navn, fødselsnummer fjernes fra den endelige filen.

I begge tilfelle kan det register som man har produsert, ha et så finmasket opplysningesinnhold at det er mulig å identifisere den enkelte gjennom opplysningene. En yrkesbetegnelse sammenholdt med bosteds- arbeidskommune, vil være tilstrekkelig til å identifisere enkelte, f. eks. presten, legen og brannmesteren i en mindre kommune.

Dersom en anonymisert fil er produsert med utgangspunkt i et personregister som forskeren selv sitter med, må man også være oppmerksom på at organiseringen av filen kan gjøre det mulig å identifisere de registrerte ved hjelp av det opprinnelige register.

I forskning av denne art, er det vanligvis ikke interessant å kunne føre opplysningene tilbake til den enkelte, men muligheten for dette, gjør slike registre til personregistre.

Datatilsynet kommer derfor [illegible]

slike registre. Det er viktig at det gis konkrete slettingsbestemmelser for disse, slik at de ikke blir liggende lagret etter at et prosjekt er avsluttet.

3.6 Helsesektoren.

3.6.1 Sperring av pasientjournal.

I 1985 har Datatilsynet hatt til behandling en sak vedrørende pasientjournal og pasientens råderett over informasjonen i journalen. Saken startet i 1984, da Tilsynet fikk en henvendelse om innsynsrett i pasientjournal. Pasienten hadde blitt behandlet uten å bli frisk, og var senere behandlet operativt med godt resultat ved et annet sykehus. Pasienten ønsket nå kjennskap til opplysningene i journalen ved det første sykehuset, fordi hun fryktet at den inneholdt informasjoner som kunne virke skadende for senere medisinsk behandling.

Pasienten hadde fått avslag på sitt krav om å få kopi av journalen, og ba Datatilsynet om bistand. Fordi dette var en sak om innsynsrett etter legelovens § 46, rettet Tilsynet en henvendelse til Helsedirektoratet som er klageinstans for innsynsrettsspørsmål etter legeoven, og etter noen tid fikk pasienten kopi av journalen.

Pasienten fant at informasjonene i journalen var av en slik karakter at det var grunn til å frykte skadevirkninger for henne. Bl.a. var det flere steder henvist til "funksjonelle nevroser" som grunnlag for hennes plager, og hun var engstelig for at dette skulle bevirke at hun ikke fikk god nok medisinsk behandling. Pasienten ønsket derfor at andre som skulle behandle henne ikke skulle få kjennskap til dette, og krevet journalen sperret for innsyn for andre behandlere i helsevesenet, og at de skadende utsagn skulle rettes. Sykehuset tilbød å ta inn i sin journal den journal som var ført ved det sykehuset som hadde behandlet henne sist, men pasienten mente at dette ikke var tilstrekkelig. Sykehuset mente også at det ikke var adgang til å sperre journalen for innsyn for andre innen helsevesenet. Saken ble deretter innklaget for Stadsfysikus i Oslo (Fylkeslegen), som er klageinstans for spørsmål om rettinger i pasientjournaler.

Etter bestemmelsene i journalforskriftene skal Datatilsynet uttale seg før Stadsfysikus (fylkeslegen) avgjør saken. Tilsynets styre fant at det etter legeloven måtte være adgang til å sperre en journal for innsyn for andre. Dette kunne likevel bare gjøres etter en konkret vurdering av den skade opplysningene kunne medføre, og etter en vurdering av hvor medisinsk relevante opplysningene måtte antas å være. Derimot fant styret ikke grunn til å kreve konkrete opplysninger i journalen rettet. Begrunnelsen for dette var at man hadde gått inn for sperring og at det derfor skulle være tilstrekkelig å legge ved journalen fra det sist behandlende sykehus. Et evtuelt senere dokumentasjonsbehov ble også tillagt betydelig vekt.

Stadsfysikus i Oslo var enig med Datatilsynet, og gikk inn for at journalen skulle sperres. Fordi dette antakelig er et spørsmål som vil dukke opp i tiden fremover, antok Stadsfysikus også at spørsmålet om gjennomføring av en sperring burde tas opp med Helsedirektoratet på prinsipielt grunnlag.

3.6.2 Utredning om taushetsplikten ved meldeordninger på helsesektoren.

Spørsmålet om registreringsordninger og bruk av ny teknologi i helsevesenet er også tidligere tatt opp av Datatilsynet. Man har således i et brev til Justisdepartementet av 3.7.85 bedt Departementet ta et initiativ overfor Sosialdepartementet for å få utredet spørsmålet om opprettelse og bruk av sentrale, medisinske registre og forholdet til taushetsplikten. Likeledes har Datatilsynet i brevet bedt om å få utredet spørsmålene omkring kontrollen med de nye refusjonsordningene og den utlevering av taushetspliktsbelagte opplysninger som det forutsetter.

Justisdepartemnetet sendte saken over til Sosialdepartementet og Tilsynet har hatt et møte med Sosialdepartementet der man hadde en foreløpig drøftelese av hvordan saken bør gripes an.

3.6.3 SYSBARN.

En slik registreringsordning er det såkalte SYSBARN, system for barnehelse og vaksinasjonskontroll. Dette er iverksatt i et par fylker, deriblant Oslo og Hedmark, som også har fungert som prøvefylker for systemet.

Systemet baserer seg på meldinger om fødsler fra folkeregisteret. På bakgrunn av dette kalles barnet inn til kontroll ved den helsestasjon det hører inn under, eventuelt iverksettes purre-rutiner dersom foreldrene ikke tar barnet med til slik kontroll. I systemet registreres vanlige helsestasjonsopplysninger som høyde, vekt, vaksinasjoner ol., samt opplysninger om fremmøte og purringer. SYSBARN vil kunne brukes til forskning og som statistikk- og planleggingsunderlag. I tillegg kan imidlertid SYSBARN også benyttes til overvåkning og kontroll av hvorvidt enkelte barn kommer til helsestasjonskontroll og av barns helse.

Datatilsynets styre uttrykte skepsis til opprettelsen av systemet, og vedtaket ble fattet under dissens. Det ble hevdet at man forsøkte å registrere seg ut av problemer som er kjente i helsevesenet og at ressursene burde settes inn på disse områdene. Det ble videre hevdet at den kunnskap systemet ville gi helsemyndighetene, meget lettere og bedre kunne gis av personalet på helsestasjonene, som også hadde uttrykt skepsis til nytten av og behovet for SYSBARN.

registreres og hvordan de skal kunne brukes. F.eks. får registret ikke inneholde opplysninger om barnets eventuelle funksjonshemming, men det tillates en henvisning til helsestasjonens journal som skal inneholde de relevante opplysninger om bl.a. oppfølgingsansvar for barnet. Registeret kan bare brukes som en del av SYSBARN, og ikke til andre formål. Det er ikke tillatt koblinger ut av systemet. Konsesjonen følger som vedlegg 7.6.

3.6.4 Sentralt skade- og sykdomsregister.

Helsemyndighetene har under vurdering etablering av et sentralt sykdoms- og skaderegister (SSR). Dette registeret skal etter planen fullt utbygget inneholde alle forekomster av sykdommer og skader i Norge. Det er nedsatt en styrings-gruppe for SSR. Dessuten er det opprettet en prosjektgruppe i Statens Institutt for Folkehelse (SIFF) som bl. a. foretar forskjellige typer undersøkelser i forbindelse med "prosjektet". Denne rapporterer til styringsgruppen.

Et slikt register reiser flere spørsmål av juridisk og personvernmessig karakter. For å kunne pålegge en lege å gi personidentifiserbare opplysninger om sine pasienter, må det foreligge uttrykkelig lovhjemmel, ellers vil legen være bundet av sin taushetsplikt overfor pasientene. Sykehusloven og spesielt legeloven er sentrale i denne sammenheng.

Legeloven har regler som pålegger leger meldeplikt i nærmere spesifiserte tilfelle som død, fødsel og visse epidemiske og smittsomme sykdommer. Dessuten kan departementet treffe bestemmelse om plikt for leger til å gi andre meldinger og opplysninger (legelovens § 42). Det er nokså stor enighet om at denne bestemmelse ikke kan hjemle en generell meldeplikt på individnivå om alle sykdommer og skader som blir behandlet ved sykehus.

Det overveies derfor i Helsedirektoratet, om en eventuell hjemmel skal gis i en kgl. res., eller om hjemlen skal inn som en egen bestemmelse i legeloven. Det vil da være Stortinget som avgjør om man skal tillate et slikt register.

Datatilsynet vil se det som en fordel, om man får hele saken behandlet i Stortinget. Det vil da bli publisitet rundt de spørsmål et SSR reiser, og forholdet mellom personvern og effektivitet i helsesektoren vil bli undergitt en prinsipiell politisk vurdering.

Behovet for registeret i forbindelse med forebygging av sykdom/skader, planlegging av framtidige helsetjenester og til bruk i forskning, må veies mot eventuelle problemer som registeret kan volde de registrerte.

Blir et slikt register opprettet, er det viktig å sikre det mot innsyn for andre organer, såvel offentlige som private. Det må aldri åpnes adgang til å bruke et slikt register i administativ sammenheng.

Vi minner også om det initiativ som Datatilsynet har tatt for å få en offentlig utredning om problemene ved sentrale, landsomfattende helseregistre, jfr. pkt. 3.6.2 ovenfor.

Ulykkesregister - pilotprosjekt.

En selvstendig del av SSR er skaderegisteret. Også for dette register må hjemmelsspørsmålet klargjøres. Etter oppdrag fra styringsgruppen for SSR har professor Asbjørn Kjønstad utarbeidet en betenkning om taushetsplikten med henblikk på opprettelse av SSR.

Et av hans synspunkter er at legelovens § 36 om forskning og Midlertidig lov om sosialtjenesten § 11 gir tilstrekkelig hjemmel til en begrenset forsøksvirksomhet i forbindelse med registrering av skader.

Når det gjelder skadedelen, antar han at legeloven § 42 kan være tilstrekkelig hjemmel for etablering av et sentralt skaderegister.

På denne bakgrunn søkte man 12.09.85 Datatilsynet om tillatelse til å opprette et sentralt personregister "Pilotprosjekt" over ulykker som et ledd i den videre utredning av et permanent register.

Datatilsynets styre hadde visse betenkeligheter ved et slikt register. Man fant dog å kunne gi tillatelse til opprettelse av dette prøveregister på spesielle vilkår.

Av disse skal særlig nevnes:

Det skal opprettes en egen nøkkelfil med fødselsnummer og koblingsnøkkel (personidentifikasjonen). Denne skal oppbevares adskilt fra de øvrige opplysninger i registret. Det er kun direktøren ved SIFF, eller den han bemyndiger som kan hente ut denne, og Helsedirektoratet skal autorisere enhver bruk av koblingsnøklen. Det er ikke gitt adgang til samkjøring av registret med andre registre.

Tillatelsen er gitt for to år. Når denne frist er utløpt kan Datatilsynet kreve at opplysningene slettes eller anonymiseres ved at nøkkelfilen slettes.

Opplysninger kan bare hentes fra maksimum seks nærmere angitte sykehus. Lagring av data som er sendt inn fra disse, må ikke forekomme.

Registeret kan bare brukes til fremstilling av statistikk og analyser av ulykkeshyppighet og ulykkesbeskrivelse for å kartlegge forhold rundt ulykker, og for å utvikle forslag til forebyggende tiltak.

I forbindelse med oversendelse av konsesjonen til Helsedirektoratet 2.10.85, ble det i følgebrevet under-

problematikken (bl.a. taushetsplikten) rundt et slikt sentralt register er avklart.

3.6.5 Fjerndiagnose av funksjonsfeil i EDB-baserte legeregistre.

Også innen den private delen av helsevesenet tilbys det nå stadig flere EDB-løsninger. Et slikt system er Infodoc, som tidligere har fått konsesjon fra Datatilsynet. Det viser seg imidlertid at brukeren har behov for kommunikasjon med sin maskin også når han eller hun fungerer som bedriftslege, har andre kontorsteder eller når en vil arbeide hjemme. Samtidig ønsker leverandøren å kunne tilby systemvedlikehold uten å måtte reise til brukerens kontor, såkalt "fjerndiagnose".

Saken ble grundig utredet av Datatilsynets spesialrådgiver i EDB, som bl.a. nøye vurderte de sikringsmessige sidene av slike ordninger. Styret fant å kunne godkjenne fjerndiagnose, men mente at spørsmålet om kommunikasjon var av såpass prinsipiell karakter at dette måtte utredes nærmere av Helsedirektoratet og Lægeforeningen. Datatilsynet har derfor skrevet til begge disse og bedt om deres uttalelse.

3.7 Kontroller av kredittopplysningsforetak.

Høsten 1984 innledet Datatilsynet en kontroll av Sentralregisteret for Kredittopplysninger A/S (SFK); en kontroll som ble avsluttet våren 1985. Datatilsynets kontroll omfattet kredittopplysningsvirksomheten til SFK og hvorvidt lovens regler og konsesjonens vilkår ble etterlevet.

Etter prl. § 19 skal det sendes gjenpart til omspurte når det gis kredittopplysning om privatpersoner. Datatilsynets kontroll omfattet bl.a. en kontroll av hvorvidt nevnte bestemmelse ble overholdt. Det er videre en betingelse at kredittopplysningsbasen til SFK er så riktig og fullstendig som mulig. Dette undersøkte Datatilsynet bl.a. ved å se nærmere på kvaliteten i kredittopplysningsbasen.

Enkelte av SFKs største kunder abonnerer på kredittopplysninger gitt på micro-fichesett. Da disse kredittopplysningene også inneholder opplysninger om privatpersoner, påligger det en plikt for avgiverorganet til å sende gjenpart av kredittopplysningen, jfr. § 19. Normalt ville denne gjenpartsplikt ha påhvilt SFK. Men i et tidligere vedtak har Datatilsynet dispensert fra gjenpartsplikten slik at den skal oppfylles når mottaker av micro-fichen gjør bruk av opplysningene. Gjennom sin kontroll har Datatilsynet konstatert at ordningen ikke fungerte som forutsatt. Bl.a. ble gjenpartsplikten ikke oppfyllt når abonnenten gjorde bruk av kredittopplysningene på egne engasjement. Ordningen innebar et tillitsforhold som ikke lot seg kontrollere, og på bakgrunn av resultatet fra kontrollen, måtte ordningen bringes til opphør.

Endelig inneholdt kontrollen en undersøkelse av publika-

sjonen "Kreditorvern". Etter prl. § 18, 2.ledd er det ikke tillatt å gi ut en liste/publikasjon som inneholder opplysninger om personer som ikke er næringsdrivende. Undersøkelsen omfattet hvorvidt publikasjonen inneholdt opplysninger i strid med § 18, 2.ledd.

Resultatet av kontrollen var nedslående og førte til skarpe reaksjoner fra Datatilsynet.

Det skal her opplyses at abonnentene på SFKs kredittopplysningsbase får tilgang på opplysninger på micro-fiche sett. I forhold til prl. § 18, 2.ledd regnes micro-fiche sett for å være en liste/publikasjon, og i SFKs tilfelle inneholder den også opplysninger om ikke-næringsdrivende.

Datatilsynets reaksjon var at SFKs ordinære konsesjon til Kredittopplysningsregisteret med øyeblikkelig virkning ble trukket tilbake. Samtidig fikk SFK ny konsesjon med nye og endrede vilkår. Bl.a. ble det satt vilkår for videre salg av micro-fiche sett inneholdende opplysninger om ikke-næringsdrivende. Vilkåret var at gjenpartsplikten etter prl. § 19 skulle oppfylles ved at alle ikke-næringsdrivende i kredittopplysningsbasen ble tilskrevet ved første gangs registrering, og ved enhver senere endring. Det ble videre bestemt at en slik melding skulle inneholde en faktisk status over den registrerte. Dette innebærer med andre ord at gjenpartsplikten nå skal oppfylles ved registrering i kredittopplysningsbasen, og ikke som tidligere når den enkelte opplysning blir brukt.

Datatilsynet mener at denne ordning faktisk er bedre enn hovedregelen om kopi til ikke-næringsdrivende når kredittopplysning blir gitt, fordi varsel i forkant gir den registrerte anledning til å reagere før opplysningene blir brukt. På den måten vil man samtidig kunne heve kvaliteten på kredittopplysningene i basen betraktelig.

Det ble videre bestemt at såframt SFK for framtiden ønsker å utlevere micro-fichesett inneholdende opplysninger om ikke-næringsdrivende, skal dette bare kunne skje til banker finansieringsselskaper og inkassobyråer.

Kontrollen avdekket også betydelige mangler ved kvaliteten på enkeltopplysningene i basen. De vanligste feil var opplysninger om betalingsanmerkninger uten at beløpet var registrert, mangelfullt navn og adresse, opplysninger om beløp uten angivelse av anmerkningens karakter etc. Flere steder hadde man bare registrert etternavnet, byen og et beløp. Datatilsynet har også tidligere påpekt at man burde forbedre kvaliteten i basen. I den anledning har Datatilsynet gitt kredittopplysningsbyråene tillatelse til å registrere fødselsnummer, nettopp i den hensikt å kunne skille enkeltpersoner fra hverandre. Kontrollen viste at fødselsnummeret var lite brukt til å skille enkeltpersoner fra hverandre.

I januar 1985 ble Datatilsynet oppmerksom på at publikasjonen "Kreditorvern", som utgis av Kreditorforeningene, også inneholdt opplysninger om ikke-næringsdrivende. Dette er som nevnt ikke tillatt etter prl. § 18, 2.ledd. Datatilsynet gjorde en stikkprøvekontroll i Oslo og i Aust-Agder, hvor et gitt antall personer, som det kunne stilles spørsmål ved hvorvidt de var å regne som privatpersoner eller ikke, ble tilskrevet. 70 % av de som besvarte undersøkelsen opplyste at de var å regne som privatperson. Dessuten hadde Kreditorforeningen i 1981 overfor Datatilsynet bekreftet at publikasjonen "Kreditorvern" for framtiden kun ville inneholde opplysninger om næringsdrivende.

Når det så ved en ny undersøkelse viser seg at publikasjonen fortsatt inneholder opplysninger om personer som ikke er næringsdrivende, fant Datatilsynet dette så alvorlig at man valgte å anmelde Kreditorforeningen i Oslo og Kreditorforeningen i Aust-Agder til politiet for straffeforfølgning.

3.8 Aftenposten database over avisartikler.

Under overskriften "teknologisk utvikling" redegjorde vi i årsmeldinmgen for 1983 for mulighetene for nå å tilby avisenes databaser over avisartikler på det åpne marked, og problemer som reiste seg i den forbindelse. Nå er slike systemer blitt virkelighet, idet Aftenposten har fått den første konsesjon til slikt salg av avisstoff. Konsesjonen ble gitt i desember 1985 etter en omfattende saksbehandling. Bl.a. ble det arrangert en høring med representanter fra pressen, almenheten og Datatilsynet. Det kan være grunn til å nevne noen av hovedpunktene i konsesjonen.

Normalt har den registrerte etter personregisterloven § 8 krav på å få rettet unøyaktige eller feilaktige opplysninger som inngår i et personregister. Men i pressedatabaser er det jo nettpp det som faktisk har stått i avisen som skal inngå i basen. Dette problemet er løst på den måten at rettinger skal skje ved at det foretas en tilføyelse til artiklen, samtidig som det avmerkes i hodet på artiklen at retting er foretatt. Tvist om retting skal foretas, skal bringes inn for Aftenpostens sjefssredaktør og dennes avgjørelse kan bringes inn for Datatilsynet til endelig avgjørelse.

Ved avisdatabaser vil alle artikler være like enkle å finne fram uansett om de ble skrevet for 20 eller 1 år siden. Man mister retten til å bli glemt. Konsesjonen sier derfor at omtale av begivenheter der navngitte enkeltpersoner er mistenkt, tiltalt eller dømt i straffesak, skal anonymiseres eller sperres for søking ved utgangen av det år artiklen er 7 år gammel. Men dette gjelder likevel ikke dersom omtalen gjelder forhold i forbindelse med yrke eller offentlig ombud, forutsatt at saken er av vesentlig betydning for allmenheten. Dette innebærer f.eks. at

Treholt-saken ikke vil bli anonymisert eller sperret. Også tvist om anonymisering kan bringes inn for Aftenpostens sjefssredaktør og eventuelt Datatilsynet.

Det er grunn til å påpeke at konsesjonen ikke legger noen begrensninger på den interne bruk i Aftenposten. Journalistisk bruk av basen vil ikke være underlagt påbudet om anonymisering etter 7 år. Internt endrer denne konsesjonen ikke noe på arbeidssituasjonen. Den registrerte vil ha innsynsrett på vanlig måte.

Konsesjonen følger som vedlegg 7.7.

4. TEKNOLOGISK UTVIKLING

I forbindelse med innføring av bompengesystemer i Norge og andre land, har det vært diskutert hvordan man mest effektivt skal innkreve avgiften slik at det ikke danner seg køer ved bommene. Også på dette felt har datateknologien kommet til hjelp. Britene og japanerne har utviklet et system der man fester en anordning på hver bil, et såkalt "elektronisk bilskilt", som kan leses av på forskjellige passeringspunkter i en by. Hver gang man kjører over et slikt punkt, vil det gå et signal til en sentral datamaskin som så sender regning for antall passeringer en gang i måneden. På den måten unngår man bommer med køer hver gang man skal kjøre inn i et område.

Et slikt system er allerede innført i Singapore og Hong Kong, i Singapore riktignok med "bare" 27 punkter der man blir krevet betaling for å krysse i rushtrafikken. I Hong Kong vil det bli registrert opplysninger om bilens nummer, biltype, dato og klokkeslett. Der er antatt at gjennomsnittsregningen for en bilist i Hong Kong vil bli fra 15 til 27 pund i uka, dvs. fra ca 165 til 300 kroner.

Men et slikt system er ikke uproblematisk ut fra personvernhensyn. Som man skjønner vil det med et slikt system bli foretatt en masseregistrering av bilers bevegelser innen et område, med de muligheter det innebærer for kartlegging av ens bevegelser, og spørsmålet er om det norske folk vil føle seg komfortabelt med en slik form for overvåkning. Og hva hvis et slikt system også blir innført for andre trafikkanter, f.eks. fortgjengere? Et slikt system har innebygd muligheten for en detaljkontroll av mennesker som få andre systemer har.

Det er imidlertid spørsmål om et slikt system ikke kan brukes på en måte som ikke innebærer en slik masseregistrering. Og det man kan stille spørsmål om er at når punktene i veien kan lese skiltene på bilen, må signalene også kunne gå den motsatte veien. Da vil man kunne ha en ordning med at man kjøper et kort med et visst antall passeringer som så leses ved hver pass-

ladet opp pårny mot betaling. På den måten kan man unngå de personvernproblemer som unektelig reiser seg ved bruk av et system som beskrevet.

5. ARBEIDSPLANER OG BEMANNING FOR 1986

Som nevnt foran, økte antall konsesjonssøknader med 100 % i 1985 i forhold til 1984. Det er ingen tegn som tyder på at det høye antall konsesjonssøknader ikke vil holde seg oppe, og det medfører derfor at det meste av arbeidstiden også i 1986 vil gå med til å arbeide med konsesjonssøknader. I tillegg når vi stadig ut med mer informasjon, noe som medfører et økt antall henvendelser både fra registereiere og publikum. Henvendelser fra publikum synes å være økende, særlig telefonhenvendelser.

Datatilsynet ser på kontrollvirksomheten som særlig viktig, men har ikke hatt anledning til å prioritere denne siden av virksomheten sterkt nok, selvom antall kontroller er økt noe de siste årene. Tilsynet vil prøve å øke antall kontroller ytterligere i 1986, men den økte mengden av konsesjonssaker gjør det vanskelig å få dette til med de knappe personalressurser Datatilsynet har til rådighet.

Tilsynet har også i 1986 endel midler til informasjonsvirksomhet, og en vil følge opp det arbeidet som er gjorti tidligere år, og som nå begynner å bære frukter. Vi vil også prøve å følge den tekniske utviklingen på nært hold, - noe som er viktig for å kunne følge skikkelig opp når ny teknologi benyttes på personopplysninger.

6. ENDRINGER I PERSONREGISTERLOVEN

Justisdepartementet sendte i begynnelsen av januar ut et utkast til odelstingsproposisjon om endringer i personregisterloven ut på høring med svarfrist 15.2.86. Datatilsynet hadde ingen vesentlige merknader til utkastet.

Det er ikke foretatt endringer i forskriftene i 1985, men det er naturlig at de blir revidert i forbindelse med at lovendringene blir satt ikraft. Tilsynet har forslag til endringer ut fra de erfaringer vi har gjort.

LOV AV 9. JUNI 1978 NR. 48 OM PERSONREGISTRE M M (GJELDENDE FRA 1. JANUAR 1980 I HENHOLD TIL KGL. RES. AV. 21. DESEMBER 1979)

KAPITTEL 1

Lovens område

§ 1

Loven gjelder for personregistre og for annen bruk av personopplysninger i visse typer virksomhet.

Med personopplysninger er ment opplysninger og vurderinger som direkte eller indirekte kan knyttes til identifiserbare enkeltpersoner, sammenslutninger eller stiftelser. Med personregistre er ment registre, fortegnelser m.m. der personopplysninger er lagret systematisk slik at opplysninger om den enkelte person kan finnes igjen.

Loven gjelder for personregistre og bruk av personopplysninger i organ for stat eller kommune og i privat næringsvirksomhet, foreninger eller stiftelser.

Kongen kan bestemme at loven ikke skal gjelde for visse typer personregistre.

KAPITTEL 2

Datatilsynet

§ 2

Det blir opprettet et datatilsyn. Datatilsynet skal være et frittstående organ underordnet Kongen og det departementet Kongen fastsetter.

Datatilsynet blir ledet av et styre, som skal ha 7 medlemmer.

Medlemmene blir oppnevnt av Kongen, som også fastsetter hvem som skal være styrets formann og nestformann.

§ 3

Uttalelse fra Datatilsynet skal være innhentet før det blir gjort vedtak som i loven er lagt til Kongen. Dette gjelder likevel ikke vedtak etter § 2.

Datatilsynet skal ellers :

1) holde seg orientert om den generelle utvikling i bruken av personregistre og om de problemer som knytter seg til slike registre, samt sørge for informasjon i denne forbindelse

2) gi råd og rettleiing om spørsmål om personvern og datasikring til dem som planlegger å opprette personregistre

3) kontrollere at de lover, forskrifter og regler som gjelder for personregistre, blir fulgt, og at feil eller mangler blir rettet

4) etter henvendelser eller av eget tiltak gi uttalelse i spørsmål som gjelder bruk av personopplysninger.

Kongen kan gi Datatilsynet ytterligere oppgaver som gjelder bruk m.m. av personregistre eller bruk av personopplysninger ellers.

§ 4

Datatilsynet skal føre en systematisk fortegnelse over personregistre som det gjelder konsesjonsplikt for etter § 9. Fortegnelsen skal vise hvem som har ansvar for registeret, hvilke typer opplysninger registeret kan inneholde, og hva det kan brukes til. Fortegnelsen skal henvise til de regler som ellers er fastsatt etter § 11 Et eksemplar av reglene skal oppbevares ved Datatilsynet.

Fortegnelsen og reglene skal være tilgjengelig for alle.

Kongen kan gi nærmere regler om fortegnelsen og gjøre slike unntak fra første ledd som er nødvendige ut fra beredskapshensyn eller hensynet til rikets sikkerhet.

§ 5

Datatilsynet kan kreve de opplysningene som trengs for at det kan gjennomføre sine oppgaver. Tilsynet kan kreve å få adgang til de stedene der personregistre og tekniske hjelpemidler fins, og til å gjennomføre de prøver eller kontroller som de mener er nødvendige.

Datatilsynets rett til å kreve opplysninger er ikke begrenset av bestemmelser om taushetsplikt.

Kongen kan gjøre slike unntak fra første og annet ledd som er nødvendige av hensyn til rikets sikkerhet. Kongen kan også gi forskrift om dekning av utgiftene ved kontroll.

KAPITTEL 3

Alminnelige regler

§ 6

Registrering av personopplysninger skal være saklig begrunnet ut fra hensynet til administrasjon og virksomhet i det organ eller foretak som foretar registreringen.

Uten at det er nødvendig, må det ikke registreres

1) opplysninger om rase, eller politisk eller religiøs oppfatning
2) opplysninger om at en person har vært mistenkt, tiltalt eller dømt i straffesak
3) opplysninger om helseforhold eller misbruk av rusmidler
4) opplysninger om seksuelle forhold
5) andre opplysninger om familieforhold enn slike som gjelder slektskap eller familiestatus, formuesordningen mellom ektefeller og forsørgelsesbyrde.

§ 7

Alle har rett til å få opplyst hvilke opplysninger om dem selv som lagres eller bearbeides ved elektroniske hjelpemidler. Denne innsynsretten gjelder likevel ikke registre som bare brukes til statistikk, forskning eller generelle planleggingsmål. Innsynsretten gjelder heller ikke opplysninger som det må anses utilrådelig at vedkommende får kjennskap til, av hensyn til deres helse eller forholdet til personer som står dem nær.

For personregistre i organ for stat eller kommune gjelder innsynsretten, slik den er avgrenset i første ledd, også for opplysninger som ikke lagres eller bearbeides ved elektroniske hjelpemidler. Den registrerte kan likevel ikke kreve å få se dokumenter som reknes som interne etter forvaltningslovens § 18.

For personregistre i organ for stat eller kommune har alle dessuten rett til å få opplyst hvilke typer opplysninger som er tatt inn i registeret.

Kongen kan ved forskrift bestemme at det som er fastsatt i annet og tredje ledd, også skal anvendes på personregistre i privat næringsvirksomhet, foreninger eller stiftelser, eller for visse slike registre.

Kongen kan ved forskrift eller for det enkelte register fastsette flere unntak fra innsynsretten og fastsette nærmere regler eller vilkår for bruken av retten.

§ 8

Dersom et personregister inneholder uriktige eller ufullstendige opplysninger, opplysinger som det ikke er adgang til å ta inn i registeret, eller opplysninger som ikke lenger har betydning, skal opplysningene rettes, slettes eller suppleres såframt mangelen kan få betydning for den registrerte. Har mangelen ført til at det er gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger, skal det sørges for at feilen så vidt mulig ikke får betydning for den registrerte.

Når det foreligger feil som nevnt i første ledd, kan Datatilsynet gi pålegg om retting, sletting eller supplering av registeret og om tiltak etter første ledd annet punktum.

KAPITTEL 4

Plikt til å søke samtykke til å opprette personregistre

§9

Det kreves samtykke fra Kongen (konsesjon) for å opprette personregistre som skal gjøre bruk av elektroniske hjelpemidler. Slikt samtykke kreves også for å opprette andre personregistre dersom de skal inneholde

1) opplysninger om rase, eller politisk eller religiøs oppfatning
2) opplysninger om at en person har vært mistenkt, tiltalt eller dømt i straffesak
3) opplysninger om helseforhold eller misbruk av rusmidler
4) opplysninger om seksuelle forhold eller
5) andre opplysninger om familieforhold enn slike som gjelder slektskap eller familiestatus, formuesordningen mellom ektefeller og forsørgelsesbyrde.

Kongen kan bestemme at visse typer personregistre skal være unntatt fra konsesjonsplikten etter første ledd. For slike registre kan det fastsettes forskrifter om forhold som er nevnt i § 11. Det kan også fastsettes andre forskrifter for å begrense de problemer registeret ellers kunne medføre for den enkelte, bl.a. regler om at registeret skal kontrolleres av Datatilsynet og tas med i fortegnelsen etter § 4.

Kongens myndighet etter første og annet ledd kan bare delegeres til departementet eller til Datatilsynet.

Kongen kan gi [illegible]

§ 10

Ved avgjørelsen av om samtykket skal gis, skal det - innenfor den rammen som er fastsatt i § 6 - vurderes om opprettelse og bruk av personregisteret kan volde problemer for den enkelte som ikke kan løses tilfredsstillende ved regler etter § 11. Dersom slike problemer kan oppstå, må det overveies om de blir oppveid av hensyn som taler for at registeret blir opprettet.

§11

Når det blir gitt samtykke etter § 9, skal det fastsettes regler for personregisteret som angir hvilke typer opplysninger registeret kan inneholde, og hva registeret kan brukes til.

I reglene skal det dessuten fastsettes slike vilkår som har betydning for bruken av registeret eller kan begrense de ulempene opprettelsen og bruken av registeret ellers kunne medføre. Særlig skal det overveies å fastsette regler om

1) innsamling og kontroll av de opplysninger registeret kan inneholde
2) behandling og lagring av disse opplysningene
3) adgangen til samkjøring med andre personregistre (kobling)
4) bruk av personnummer
5) utlevering av opplysninger, bl.a. om opplysninger kan overføres til andre registre
6) omfanget og innholdet av den informasjon som skal gis ved meldinger eller andre henvendelser til den registrerte
7) den enkeltes rett til å kreve opplysninger etter § 7
8) retting av opplysninger og rutiner i registeret
9) ajourføring av registeret
10) sletting eller ikke-bruk av opplysninger etter en viss tid, og eventuelt overføring av registeret til arkivverket.
11) sikkerhetstiltak og tilintetgjøring.

Reglene skal dessuten peke ut det organ eller foretak eller den person som har ansvaret for at reglene blir gjennomført.

§ 12

Regler som er fastsatt etter § 11 , kan ikke fravikes uten at det er innhentet samtykke fra det organet som fastsetter reglene, eller - når reglene bestemmer det - fra departementet eller Datatilsynet.

KAPITTEL 5

Kreditt- og personopplysningsvirksomhet

§ 13

Med kredittopplysningsvirksomhet menes i kapitlet her virksomhet som består i å gi meddelelser som belyser kredittverdighet eller økonomisk vederheftighet (kredittopplysning). Kapitlet gjelder ikke bruk av opplysninger innen et foretak eller i forhold til foretak innen samme konsern. Det gjelder heller ikke avgivelse av opplysninger til annet kredittopplysningsforetak som loven gjelder for, forutsatt at opplysningene skal brukes i dette foretakets kredittopplysningsvirksomhet.

Kongen kan gi utfyllende forskrift om hva som skal reknes som kredittopplysningsvirksomhet. For visse typer foretak kan Kongen ved forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra de enkelte bestemmelser i kapitlet.

Foretak som driver kredittopplysningsvirksomhet, kan ikke uten samtykke fra Kongen drive annen person-opplysningsvirksomhet.

§ 14

Et foretak kan ikke sette i gang kreditt-opplysningsvirksomhet før Kongen har gitt samtykke til det.

Ved avgjørelsen om at det skal gis samtykke, skal det legges vekt på om virksomheten kan forutsettes å ville bli drevet på en redelig og forsvarlig måte. Innenfor rammen av bestemmelsene i denne lov kan det settes slike vilkår for konsesjonen som er egnet til å fremme disse formål, bl.a. om sikkerhet for ansvar. For foretak som utenlandske interesser har bestemmende innflytelse over, kan det settes vilkår som gjelder etableringsformen og sammensetningen av selskapets ledelse.

§ 15

Kredittopplysningsforetaket skal påse at de opplysninger som brukes i kredittopplysningsøyemed, så vidt mulig er fullstendige, og at det ikke brukes opplysinger som kan danne grunnlag for ugrunnet eller urimelig avvisende holdning til den opplysningene gjelder.

En opplysning som ved kalenderårets utgang vil være 5 år gammel eller mer, kan bare brukes dersom det er åpenbart at forholdet fortsatt har vesentlig betydning for vurderingen av den opplysningene gjelder.

§ 16

Foretaket kan ikke som ledd i kredittopplysnings-
virksomhet bruke
1) opplysninger om rase, eller politisk eller religiøs oppfatning
2) opplysninger om at en person har vært mistenkt, tiltalt eller dømt i straffesak
3) opplysninger om helseforhold eller misbruk, av rusmidler
4) opplysninger om seksulle forhold
5) andre opplysninger om familieforhold enn slike som gjelder slektskap eller familiestatus, formuesordningen mellom ektefeller og forsørgelsesbyrde.

Kongen kan likevel gi samtykke til at opplysninger som er nevnt i første ledd nr. 2 og 3 samles inn og meddeles i visse tilfelle.

§ 17

Kredittopplysning må ikke gis når det etter det som foreligger, går fram at bestilleren ikke har saklig behov for den.

Kongen kan ved forskrift eller for det enkelte foretak gi regler om beskyttelse av innsamlede opplysninger mot uberettiget bruk.

§ 18

Kredittopplysning skal vanligvis meddeles skriftlig. Den kan gis muntlig dersom den ikke inneholder noe som kan bli anført mot den opplysningen gjelde, eller kredittopplysningen av praktiske grunner må gis uten opphold. Blir en kredittopplysning gitt muntlig, skal opplysningens innhold samt bestillerens navn og adresse noteres og oppbevares minst et halvt år. Inneholder den noe som kan bli anført mot den opplysningen gjelder, skal den bekreftes skriftlig.

Kredittopplysninger kan gis ved utsending av publikasjon eller lister, forutsatt at publikasjonen eller listen bare inneholder opplysninger om næringsdrivende, og at opplysningene er gitt i summarisk form. Slike publikasjoner kan bare sendes til medlemmer og abonnenter.

Anmodning om kredittopplysning som går ut på at bestilleren skal få vite det kredittopplysningsforetaket blir kjent med i framtiden eller i et bestemt tidsrom, kan bare omfatte opplysninger om næringsdrivende.

§ 19

Når kredittopplysning om noen som ikke er næringsdrivende blir gitt eller bekreftet skriftlig, skal kredittopplysningsforetaket vederlagsfritt sende gjenpart, kopi eller annen melding om innholdet til den det er bestilt opplysninger om. Foretaket plikter ikke å opplyse hvem som har bestilt opplysningene, eller hvem det har mottatt opplysningene fra.

§ 20

Alle har rett til å få opplyst hva foretaket har lagret om dem selv til bruk i kredittopplysningsøyemed, og til å få opplyst hvilke kredittopplysninger som er gitt om dem de siste seks måneder. Svar skal gis skriftlig om ikke vedkommende har samtykket i at det blir gitt på annen måte. Blir opplysning om hva et register inneholder gitt i form av et sammendrag, eller har foretaket lagret opplysninger som ikke gjengis fullstendig, skal dette sies i svaret. Den opplysningene gjelder, kan kreve å få gjennomgå alle dokumenter m.m. ved henvendelse til foretaket.

Foretaket plikter ikke å opplyse hvem som har bestilt opplysningene, eller hvem det har mottatt opplysningene fra.

§ 21

Kongen kan ved forskrift fastsette at § 14 om konsesjonsplikt skal gjelde også for andre foretak som driver personopplysningsvirksomhet.

I konsesjonen kan det settes vilkår om innsamling, lagring og bruk av opplysningene, samt om kontroll, om innsynsrett for den opplysningene gjelder og om rett til å kreve seg slettet av register.

KAPITTEL 6

Databehandlingsforetak.

§ 22

Virksomhet som består i å bearbeide personopplysninger for andre ved elektroniske hjelpemidler, må ikke settes i gang før Kongen har gitt samtykke til det. § 14 annet ledd gjelder tilsvarende.

Første ledd gjelder ikke dersom bearbeidelsen utelukkende skjer for andre foretak innen samme konsern

reknes som databehandlingsforetak ved anvendelse av første ledd, og kan ved forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra de enkelte bestemmelser i dette kapitlet.

§ 23

Foretak som må ha konsesjon etter § 22 første ledd, må ikke uten avtale med oppdragsgiveren anvende opplysningene til andre formål enn det oppdraget gjelder. Opplysningene kan heller ikke uten slik avtale overlates til noen andre for lagring eller bearbeidelse.

§ 24

Foretaket skal treffe de sikringstiltak som trengs.

Kongen kan ved forskrift eller for det enkelte foretak gi bestemmelser om de sikringstiltak som skal gjennomføres.

KAPITTEL 7

Adresserings- og distribusjonsvirksomhet.

§ 25

Virksomhet som består i å selge eller på annen måte tilby adresser for grupper av personer, eller i å utføre oppdrag for utsending av reklame og andre meddelelser til slike grupper, kan ikke settes i gang før Kongen har gitt samtykke til det. § 14 annet ledd gjelder tilsvarende.

Kongen kan gi utfyllende forskrift om hvilke foretak som er konsesjonspliktige etter første ledd, og kan ved forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra de enkelte bestemmelser i kapitlet.

§ 26

Et register til bruk for virksomhet som er nevnt i § 25 første ledd, kan ikke inneholde

1) opplysninger om rase, eller politisk eller religiøs oppfatning
2) opplysninger om at en person har vært mistenkt, tiltalt eller dømt i straffesak
3) opplysninger om helseforhold eller misbruk av rusmidler
4) opplysninger om seksuelle forhold
5) andre opplysninger om familieforhold enn slike som gjelder slektskap eller familiestatus, formuesordningen mellom ektefeller og forsørgelsesbyrde

Kongen kan ved forskrift eller enkeltvedtak ytterligere begrense foretakets adgang til å registrere personopplysninger, og regulere bruken av registrerte opplysninger.

§ 27

Uten hinder av bestemmelsene i § 26 kan foretaket sende meldinger på grunnlag av kunde- og medlemsregistre som stilles til rådighet av oppdragsgiveren. Slike registre må bare nyttes til å sende meldinger om oppdragsgiverens varer eller tjenester o.l., og de kan ikke overlates til andre.

§ 28

Foretak skal i sine registre slette enhver som ber om det. En registrert kan kreve å få opplyst hvem som er foretakets kilde for registreringen.

Gjelder kravet om sletting slikt register som er nevnt i § 27, skal kravet sendes til oppdragsgiveren, som plikter å påse at vedkommende blir strøket som adressat ved seinere bruk av registeret. Den som har satt fram kravet, skal underrettes om videresendingen og om oppdragsgiverens navn.

§ 29

Kongen kan ved forskrift eller for det enkelte foretak gi bestemmelser med sikte på å hindre at personopplysninger blir brukt i strid med §§ 26 og 27 og for å sikre gjennomføringen av reglene i § 28.

§ 30

Kongen kan ved forskrift bestemme

1) at §§ 26 til 28 skal gjelde tilsvarende for foretak som i enkeltstående tilfeller påtar seg oppdrag som er nevnt i § 25 første ledd,
2) at visse typer opplysninger ikke skal kunne anvendes for utvalg av adressater ved utsending av meldinger for foretakets egne varer og tjenester o.l., samt at § 28 skal gjelde tilsvarende for slike adresselister.

KAPITTEL 8

Opinions- og markedsundersøkelser

§ 31

markedsundersøkelser for andre, kan ikke sette i gang før Kongen har gitt samtykke til det. § 14 annet ledd gjelder tilsvarende.

Kongen kan gi utfyllende forskrift om hvilke foretak som er konsesjonspliktige etter første ledd, og kan ved forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra de enkelte bestemmelser i dette kapitlet.

§ 32

Personopplysninger som noen gir under opinions- eller markedsundersøkelser, må ikke meddeles videre i en slik form at opplysningen kan henføre til en enkelt person.

Opplysninger som er mottatt for opinions- og markedsundersøkelser, må ikke brukes for andre formål.

§ 33

Uten samtykke fra den opplysningene gjelder, må opplysning om navn, fødselsdato, fødselsnummer eller liknende ikke innføres i register som bearbeides ved elektroniske hjelpemidler. Heller ikke må slike opplysninger innføres i et annet register som er særskilt utformet med sikte på at opplysningene skal være lett tilgjengelige og anvendelige.

Uten samtykke fra den opplysningen gjelder, må innsamlede opplysninger ikke lagres i mer enn et halvt år i slik form at de kan henføres til en enkelt person.

§ 34

Kongen gir nærmere forskrifter om slik virksomhet som er nevnt i § 31. Forskriftene kan bl.a. inneholde bestemmelser om innhenting av opplysninger, om lagring av innhentede opplysninger, og andre bestemmelser som skal sikre at innsamlede personopplysninger ikke nyttes på urett måte eller kommer på urette hender.

§ 35

Kongen kan ved forskrift bestemme at §§ 32 til 34 skal gjelde også for foretak som i enkeltstående tilfelle påtar seg slike oppdrag som er nevnt i § 31 første ledd, og for foretak som setter i verk slike undersøkelser for sin egen administrasjon og virksomhet.

KAPITTEL 9

Overføring til utlandet, m.m.

§ 36

Register som omfattes av § 9 første ledd må ikke overføres til utlandet uten samtykke av Kongen.

Personopplysninger som er innsamlet her i riket, må ikke overføres til utlandet uten samtykke av Kongen når formålet er å innføre opplysningene i et register nevnt i § 9 første ledd.

Kongen kan ved forskrift gjøre unntak fra første og annet ledd. Det kan fastsettes at disse bestemmelser ikke skal gjelde i forhold til enkelte andre land.

§ 37

Kongen kan gi forskrift om samarbeid mellom Datatilsynet og tilsynsmyndigheter i andre land. I slik forskrift kan det fastsettes særlige regler om meldeplikt for registre og om kontroll med eller tilintetgjøring av registre.

KAPITTEL 10

Straff og erstatning

§ 38

Med bøter eller fengsel inntil ett år eller begge deler straffes den som forsettlig eller aktløst
1) unnlater å innhente samtykke etter § 9, § 13 tredje ledd, § 14, § 22, § 25, § 31 eller § 36
2) overtrer regler eller vilkår fastsatt etter § 11, § 14, § 22, § 25, § 31 eller § 36,
3) bruker opplysninger i strid med reglene i § 16, § 18, § 23, § 26, § 27, § 32 eller § 33
4) unnlater å etterkomme krav fra Datatilsynet etter § 5 eller § 8
5) unnlater å etterkomme krav om opplysninger etter § 7 eller § 20 eller krav om sletting etter § 28
6) unnlater å gi melding etter § 19 til den opplysningene gjelder.

Medvirkning straffes på samme måte.
I forskrift som gis i medhold av loven, kan det fastsettes at overtreding av forskriften skal straffes med bøter eller fengsel inntil ett år eller begge deler.

§ 39

Er en overtreding som nevnt i § 38 begått av noen som har handlet på vegne av et foretak, kan bøtestraff idømmes foretaket, selv om ingen kan straffes etter § 38.

Ved utmåling av straff etter denne paragrafen skal det særlig legges vekt på om overtredingen er foretatt for å fremme foretakets interesser, og om foretaket har hatt fordel av overtredingen.

Straffelovens § 28 gjelder ikke bøtestraff etter denne paragraf.

§ 40

Har foretak som driver virksomhet som nevnt i § 13, meddelt opplysninger i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av loven her, eller meddelt opplysninger som viser seg uriktige eller åpenbart misvisende, skal foretaket erstatte det tap som påføres den opplysningene gjelder. Dette gjelder uten hensyn til om det er utvist skyld fra noen som har opptrådt på vegne av eller i tjeneste hos foretaket.

KAPITTEL 11

Forholdet til andre lover. Ikraftsetting. Overgangsregler.

§ 41

Konsesjonsplikten etter § 9 jfr. § 10 gjelder ikke for personregistre i organ for stat eller kommune som er opprettet ved egen lov. Også for slike registre skal det likevel fastsettes regler som nevnt i § 11, i den utstrekning det ikke er fastsatt noe annet i eller i medhold av heimelsloven. Også de andre bestemmelsene i loven gjelder for slike registre i den utstrekning det ikke er fastsatt noe annet i eller i medhold av heimelsloven.

§ 42

Loven trer i kraft den dag Kongen bestemmer.

For personregistre som er opprettet før loven trer i kraft, og som omfattes av § 9, skal det søkes om samtykke innen en frist som Kongen fastsetter. Forutsatt at søknad er kommet inn innen fristen, kan personregisteret brukes uendret inntil det er fastsatt regler etter § 11.

Reglene i annet ledd gjelder tilsvarende når det kreves samtykke etter kapitlene 5-9.

§ 43

Fra loven trer i kraft gjøres følgende endringer i andre lover.

1. Lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker
   § 21 Nytt annet ledd skal lyde :
   Denne bestemmelse er likevel ikke til hinder for at banken driver kredittopplysningsvirksomhet i samsvar med lovgivningen for slik virksomhet.

2. Lov 24. mai 1961 nr 2 om forretningsbanker
   § 18 nytt annet ledd skal lyde :
   Denne bestemmelse er likevel ikke til hinder for at banken driver kredittopplysningsvirksomhet i samsvar med lovgivningen for slik virksomhet.

3. Lov 11. juni 1976 nr 71 om finansieringsvirksomhet
   § 15 nytt annet ledd skal lyde :
   Denne bestemmelse er likevel ikke til hinder for at foretaket driver kredittopplysningsvirksomhet i samsvar med lovgivningen for slik virksomhet.

VEDLEGG 7.2

FORSKRIFTER I MEDHOLD AV LOV AV 9. JUNI 1978 NR. 48 OM PERSONREGISTRE M. M.

Gitt av Justisdepartementet 21. desember 1979
med endringer av 10. mars 1981,
jfr. kgl. resolusjon 21. desember 1979.

KAP. 1. OM INNSYNSRETTEN.

(Personregisterloven § 7 fjerde og femte ledd.)

§ 1-1

Svar på henvendelser som nevnt i personregisterloven § 7 første ledd skal gis snarest mulig og senest innen en måned.

Svaret skal gis skriftlig dersom ikke den som benytter innsynsretten samtykker i at svaret gis muntlig eller på annen måte.

§ 1-2

Svar på henvendelser som nevnt i personregisterloven § 7 annet ledd skal gis snarest mulig og senest innen en måned. Dersom innsynsretten kan motvirke mulighetene for å få en sak som er under behandling avklart, kan institusjonen fastsette at vedkommende ikke skal ha adgang til opplysningene så lenge undersøkelser pågår, (jfr. forvaltningsloven § 20 første ledd).

Den registeransvarlige bestemmer ellers, ut fra hensynet til forsvarlig saksbehandling, hvordan dokumentene eller opplysningene skal gjøres tilgjengelig for vedkommende. På anmmodning skal vedkommende gis skriftlig svar ved utskrift eller avskrift fra registeret.

§ 1-3

Svar på henvendelser som nevnt i personregisterloven § 7 tredje ledd skal gis umiddelbart.

Svaret skal gis skriftelig dersom ikke den som benytter innsynsretten samtykker i at svaret gis muntlig eller på annen måte.

§ 1-4

Datatilsynet gis myndighet som nevnt i personregisterloven § 7 femte ledd til ved enkeltvedtak å fastsette unntak fra innsynsretten. Datatilsynet kan også ved enkeltvedtak fastsette nærmere regler eller vilkår for bruk av retten, herunder unntak fra reglene i dette kapittel.

§ 1-5

Innsynsretten etter lovens § 7 annet ledd i opplysninger som ikke lagres eller bearbeides ved elektroniske hjelpemidler, skal også gjelde for de registre over nåværende eller tidligere ansatte, personale eller representanter som finnes i privat næringsvirksomhet, foreninger eller stiftelser, jfr. lovens § 7 fjerde ledd.

Som interne dokumenter som etter § 7 annet ledd kan unntas fra innsyn, skal i denne sammenheng regnes alle dokumenter arbeidsgiver selv utarbeider for sin interne saksforberedelse samt dokumenter som er utarbeidet for den interne saksforberedelse av særskilte rådgivere eller sakkyndige, eller av annen sammenslutning eller stiftelse innenfor eget konsern eller organisasjon.

Også dokumenter om å innhente dokumenter nevnt i denne bestemmelse kan unntas fra innsyn.

Selv om dokumentet er unntatt fra annet og tredje ledd bør vedkommende ha rett til å gjøre seg kjent med de deler av dokumentet som inneholder faktiske opplysninger eller sammendrag eller annen bearbeidelse av faktum. Dette gjelder likevel ikke faktiske opplysninger som finnes i annet dokument som vedkommende har innsyn i.

KAP. 2. FRITAK FRA KONSESJONSPLIKT.

(Personregisterloven § 9 annet ledd.)

§ 2-1

Personregistre som omfattes av dette kapittel er unntatt fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 9 første ledd.

Vilkårene for konsesjonsfrihet er at kravene til registrenes innhold m.v. i §§ 2-2 til og med 2-15 følges, og at følgende regler overholdes:

(1) FORMÅL

Registeret må ikke brukes til andre formål enn det som følger av typebetegnelsene i §§ 2-2 til og med 2-15, eller i strid med andre lovregler som gjelder for føringen eller bruken av registeret.

(2) UTLEVERING

Personopplysninger må ikke utleveres fra registeret til utenforstående, unntatt når utlevering skjer

innenfor eget konsern (jfr. lov av 4. juni 1976 nr. 59 om aksjeselskaper § 2-1).

c) med hjemmel i lov, eller i forskrift gitt med hjemmel i lov,
d) med hjemmel i avtale mellom partene i arbeidslivet,
e) som ledd i betalingsinnkreving (inkasso),
f) fra registre som nevnt i §§ 2-2 og 2-12 som nødvendig ledd i opprettelse og administrasjon av kollektive forsikringsordninger,
g) for registre som nevnt i § 2-12 til registre for utarbeidelse av lønnsstatistikk som har konsesjon etter personregisterloven § 9. Denne bestemmelse er ikke til hinder for at annet kan bestemmes i avtale mellom partene i arbeidslivet,
h) fra registre som nevnt i § 2-4 til annen bank, etter beslutning fra styret eller noen som har fullmakt fra styret til å avgjøre spørsmål om utlevering,
i) fra registre som nevnt i § 2-5 til andre livsforsikringsselskaper eller deres bransjeorganisasjoner, etter beslutning fra styret eller noen som har fullmakt til å avgjøre spørsmål om slik utlevering.

Oppbevaring eller behandling av personopplysninger hos et databehandlingsforetak som har konsesjon etter personregisterloven § 22, eller hos et adresserings- eller distribusjonsforetak som har konsesjon etter loven § 25, regnes ikke som utlevering når dette skjer etter oppdrag fra registerets eier.

Denne bestemmelse om utlevering gjelder ikke for personregistre som nevnt i §§ 2-11, 2-13 og 2-15.

3) KOPLING.

Registeret må ikke koples sammen med andre personregistre, unntatt når koplingen

a) skjer med hjemmel i lov,
b) har hjemmel i avtale mellom partene i arbeidslivet,
c) er ledd i utveksling og sammenholding av opplysninger i et foretaks vanlige administrative rutiner,
d) går ut på å sammenligne navn og adresser for å unngå dobbeltforsendelser o.l.,
e) skjer i forbindelse med utlevering som nevnt i punkt (2) bokstav f.

Registre som nevnt i § 2-4 og § 2-8 regnes i denne sammenheng som ett register.

(4) SIKRING.

Den registeransvarlig må sørge for forsvarlig sikring av de registrerte personopplysninger, slik at ikke noen får tilgang til opplysningene uten å ha rett til eller krav på dem.

Datatilsynet kan gi pålegg som ansees som nødvendige for å oppnå forsvarlig sikring.

Fødselsnummer må ikke benyttes utenpå postsendinger. For organ i staten vises for øvrig til gjeldende sikkerhets- og databeskyttelsesinstruks med utfyllende bestemmelser (datasikkerhetsdirektivet). Denne bestemmelse gjelder ikke for registre som nevnt i § 2-15.

(5) SLETTING.

Tidligere medlemmer, kunder, abonnenter og leverandører skal slettes fra registre som nevnt i §§ 2-2, 2-3, 2-4, 2-5 og 2-6 når vedkommende krever det og andre lovregler ikke er til hinder for sletting.

Utsendelsene som registre som nevnt i § 2-7 brukes til, må påføres avsenders navn og adresse. Enhver som ber om det kan kreve seg slettet fra registeret.

Opplysning om "lånenummer" i utlånsregister som nevnt i § 2-8 skal biblioteket slette av eget tiltak når den utlånte bok er tilbakelevert.

§ 2-2

Foreningers medlemsregistre unntas fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 9 første ledd.

Med et slikt register menes en fortegnelse over forenings nåværende og tidligere medlemmer som ikke inneholder andre personopplysninger enn:

(1) navn
(2) adresseopplysninger
(3) opplysninger om nummer (anropsnummer) for telefon, teleks og andre teletjenester
(4) medlemsnummer
(5) medlemskoder (opplysninger om type medlemsskap o.l.)
(6) tillitsverv
(7) kjønn
(8) fødselsdato
(9) data for distribusjon av trykksaker, publikasjoner o.l.
(10) opplysninsger om kurs, utdannelse o.l. innen foreninger eller i tilknytning til denne
(11) utdannelse, stilling, arbeidsgiver

(12) kontingentopplysninger
(13) utlånte eiendeler
(14) lønnsopplysninger
(15) resultater fra idrettskonkurranser o.l.

§ 2-3

Kunde-, abonnent- og leverandørregistre unntas fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 9 første ledd.

Med et slikt register menes register over kunder/abonnenter og/eller leverandører som ikke inneholder andre personopplysninger enn :

(1) navn
(2) kontaktnummer og kontaktperson
(3) konsernopplysninger
(4) adresseopplysninger
(5) opplysninger om nummer (anropsnummer) for telefon, teleks og andre teletjenester
(6) kontonummer bank/post og andre opplysninger i den sammenheng
(7) rubriseringsdata (så som kategori kunde/leverandør, distrikt, type varer, kontonummer i regnskap, kunde-/leverandørnummer, andre opplysninger til bruk i statistikk og annen bedriftsintern avregning og andre opplysninger som ikke angår fysiske personer eller personlige forhold)
(8) inkasso- og utbetalingsopplysninger
(9) saldoinformasjon
(10) kredittgrense
(11) betalingsbetingelser
(12) aldersfordeling av saldoposter
(13) purringsstatus

§ 2-4

Kunderegistre i banker som omfattes av :

- lov av 23.april 1892 om Norges Bank
- lov av 1.mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank
- lov av 10.desember 1948 nr. 2 om Norges Postsparebank
- lov av 15.juni 1949 nr. 1 om Norges Kommunalbank
- lov av 24.mai 1961 nr. 1 om sparebanker
- lov av 24.mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker
- lov av 5.februar 1965 nr. 2 om Statens landbruksbank
- lov av 28.april 1972 nr. 22 om Statens Fiskarbank
- lov av 25.mars 1977 nr. 14 om Den Norske Industribank A/S

unntas fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 9 første ledd.

Kunderegistre som er unntatt fra konsesjonsplikten etter første ledd kan bare benyttes i forbindelse med innlån, utlån, betalingsformidling, inkasso, forvaltning og andre ordinære banktjenester.

I det enkelte kunderegister kan følgende personopplysninger registreres :

(1) Kundeopplysninger

Med kundeopplysninger menes personopplysninger om bankens kunder, kausjonister , og andre som banken har saklig behov for å registrere opplysninger om på grunn av deres forhold til kunden (jfr. personregisterloven § 6 første ledd).
Følgende kundeopplysninger kan registreres :

a) navneopplysninger
b) adresseopplysninger (bosteds- , arbeids-, adviserings- og tilskriveradresser)
c) opplysninger om anropsnummer for telefon, teleks og andre teletjenester
d) fødselsnummer
e) foretaksnummer og arbeidsgivernummer
f) kjønn
g) antall konti (egne, kausjonist, garantist o.l.)
h) sivilstand
i) stillingsbetegnelse
j) notatfelt med rent administrative opplysninger om kundeforholdet (disposisjonsforhold, sperringer o.l.) Personopplysninger som nevnt i personregisterloven § 6 annet ledd tillates ikke registrert i notatfelt
k) kundetype og kundekode
l) formues- og inntektsforhold, og beløpsangivelse for beregnet kredittverdighet
m) kundeopplysninger (opprettelse, avslutning o.l.)
n) henvisninger til andre som banken har saklig behov for å registrere på grunn av deres forhold til kunden (kausjonister, garantister, konsern, datterselskap, arbeidsgiver e.l.)

(2) Konto- og oppdragsopplysninger.

Med konto- og oppdragsopplysninger menes opplysninger om de enkelte konti eller oppdrag.

Følgende konto- og oppdragsopplysninger kan registreres :

a) kontonummer og oppdragsnummer
b) andre numre i tilknytning til kontoen (depotnummer, disponentnummer, bankkortnummer, kausjonistnummer, betalingskortnummer, aksjenummer m.v.)
c) åpnings- endrings-, avslutningsdato, og andre dato opplysninger vedrørende kontoen eller oppdraget
d) rente- dekort-, provisjonsbetingelser og

omkostninger, provisjoner agio, og andre statusopplysninger

f) avdrags-, termin-, og forfallsopplysninger
g) opplysninger om purringer, overtrekk og inkasso
h) disposisjonsopplysninger, stikkord
i) innvilgede lån
j) opplysninger om stillet sikkerhet (prioritet, takst, utløpsdatoer o.l.)
k) henvisningsopplysninger av betydning for disponeringen av kontoen eller oppdraget
l) notatfelt med rene administrative opplysninger om kontoen eller oppdraget (disposisjonsforhold, sperringer o.l.). Personopplysninger som nevnt i personregisterloven § 6 annet ledd tillates ikke registrert i notatfeltet.
m) kontoanalysedata
n) betalingsmottakers/kreditorers kontonummer, navn adresse og fødselsnummer
o) opplysninger som er nødvendige for å hindre uttak på sperret konto

(3) Transaksjonsopplysninger.

Med transaksjonsopplysninger menes opplysninger som registreres i forbindelse med bruk av kontoen, inklusive transaksjoner som tilføres automatisk slik som renter, provisjoner o.l.

Følgende transaksjonsopplysninger kan registreres:

a) transaksjonsbeløp og valutasort
b) arkivreferanse og terminalidentifikasjon
c) ID-nummer (ikke fødselsnummer), bilagsnummer, sjekknummer o.l.
d) tekstkode, tekst og annen beløpsidentifikasjon
e) bokføringsdato, valuteringsdato, og andre tidsbestemmelser av transaksjonsforløpet
f) henvisninger til motpost
g) førings- og behandlingskoder

4) Administrative opplysninger og interne referanser.

I tilknytning til opplysninger som nevnt i punkt (1) til og med punkt (3) ovenfor, kan det registreres administrative opplysninger som systemet må benytte for at det skal kunne arbeide i samsvar med de kunde-, konto-, oppdrags-, og transaksjonsopplysninger som er nevnt. Dessuten kan det registreres interne referanser som bare benyttes for å vise til andre rutiner eller registre, og som ellers ikke har behandlingsmessige konsekvenser.

5) Statistikk.

Felter for klassifikasjon og koding av opplysninger til å utarbeide offentlig og intern statistikk kan benyttes for personopplysninger som tillates

registrert etter punkt (1) til og med punkt (3) ovenfor. Statistikk må ikke utarbeides i en slik form at opplysningene direkte eller indirekte kan føres tilbake til den enkelte konto eller kunde.

§ 2-5

Forsikrings- og utlånsregistre i livsforsikringsselskaper som omfattes av lov av 19.juni 1911 nr. 1 om forsikringsselskaper kap. 3, unntas fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 9 første ledd.

Med et forsikringsregister menes et personregister over forsikringstakere og andre som er tilknyttet forsikringspoliser som er tegnet i selskapet.

Livsforsikringsselskapenes forsikringsregister kan brukes til :

(1) den ordinære administrasjon av selskapets livs- og pensjonsforsikringer
(2) å beregne provisjon til salgsmedarbeidere og honorar til leger vedrørende utskriving av dødsattester, legeerklæringer o.l.
(3) å fremstille statistikk over premier, erstatningsytelser, kunder o.l. for revisjonsformål og for å kunne drive produktutvikling
(4) å fremstille grunnlagsdata for selskapets interne økonomiske og administrative rutiner
(5) å utarbeide tilbud om forsikringsdekning
(6) å gjennomføre oppfølgning av erstatningstilfeller og foreta risikobedømmelse ved bl.a. å gi opplysninger til bransjens felles organer (Nemnden for helsebedømmelse,
og Livsforsikringsselskapenes registreringskontor
(7) å gjennomføre forsikringstekniske beregninger
(8) å kunne foreta informasjonsutveksling mellom organisasjoners medlemsregistre og forsikringstakeres personell- og lønnsregistre over generelle forsikringsdata for de personer som omfattes av forsikringen
(9) å gi kunder informasjon om selskapet og dets produkter.

Livsforsikringsselskapenes forsikringsregistre må ikke inneholde andre opplysninger enn :

(1) Personlige opplysninger om personer som er tilknyttet en forsikringspolise, herunder:

a) navn og adresse
b) fødselsnummer
c) firmanummer
d) kjønn
e) sivilstand
f) yrke
g) polisenummer og medlemsnummer
h) arbeidsgiver og organisasjon

i) andre identifikasjonsopplysninger for de registrerte

(2) opplysninger om forsikredes helse, sykdomstilfeller og skader, herunder

a) opplysninger om sykdommens eller skadens art og varighet
b) dødsårsak

(3) Opplysninger om forsikringens verdi, dvs. opplysninger om

a) selskapets forsikringsforpliktelser
b) forsikringens aktuelle kapitalverdi
c) data som inngår i beregning av disse

(4) Opplysninger om premiene, dvs. opplysninger om

a) polisens
b) betalingsbetingelser
c) fradrag og tillegg i premien
d) data som inngår i beregningen av disse
e) data for styring av skattefradrag

(5) Opplysninger for gjennomføring av oppgjørs- og erstatningsberegninger, dvs.

a) data for beregning av erstatningsbeløp, herunder forsikringsform, bonus m.v.
b) trekk- og skatteopplysninger
c) opplysninger om erstatningsmottaker

(6) Andre forsikringsopplysninger m.v.

a) statistiske data
b) forsikringstekniske data, herunder opplysninger og beregningsgrunnlag, nettopremier og opplysninger om indeksregulering
c) provisjonsdata
d) reassuransedata
e) poliselånsdata
f) styrings- og hjelpedata for EDB

Med et utlånsregister menes et personregister over enkeltpersoner og andre som er registrert i forbindelse med utlån.

Livsforsikringsselskapenes utlånsregistre kan brukes til selskapets ordinære administrasjon av sin utlånsvirksomhet.

Utlånsregistrene må ikke inneholde andre opplysninger enn:

(1) Opplysninger om personer og andre som er registrert i forbindelse med utlån, herunder

a) navn og adresse
b) fødselsnummer
c) firmanummer
d) lånenummer
e) andre identifikasjonsopplysninger om de registrerte

(2) Opplysninger om lånet, herunder

a) innvilget beløp, restlån, status og type
b) rentesats, avdrag, antall terminer, og forfall
c) lånets formål og oppsigelsesbestemmelser
d) betalte renter og avdrag samt restanser

(3) Opplysninger om hva slags pant som er stillet i sikkerhet for lånet, herunder

a) pantets betegnelse med eventuelt grunnboksnummer og bruksnummer
b) pantets takstbeløp
c) pantets type
d) grunnkode og festetid

(4) Diverse opplysninger av statistisk, geografisk og intern art for klassifisering av lånet herunder

a) tinglysningsopplysninger
b) debitortype
c) geografisk beliggenhet
d) garantier
e) båndlagte beløp
f) prioriteter og beløp

§ 2-6

Leietakerregistre unntas fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 9 første ledd.

Med et slikt register menes et register over registereierens leieboere som ikke inneholder andre personopplysninger enn:

(1) navneopplysninger
(2) adresseopplysninger
(3) fødselsnummer (såfremt registeret brukes til fordeling av ligningsmessig underskudd i borettslag)
(4) medlemsnummer i borettslag
(5) ansiennitetsopplysninger til bruk ved tildeling av leilighet
(6) medlemskontingentbeløp
(7) leilighetsnummer og adresse
(8) leilighetstype og størrelse
(9) leilighetens alder
(10) leilighetens verdi (takst) ved omsetning
(11) leilighetens omsetningsform
(12) leiebeløp fordelt på art (husleie, garasje, fyring

fremleier, leier etc.)
(14) dato for innflytning
(15) betaling/restansedata for kontingentinnkreving
(16) betaling/restansedata for leieinnkreving
(17) oversikt over tidligere leietakere til bruk ved fordeling av ligningsmessig underskudd i borettslag
(18) bankkontonummer for automatisk belastning av leie på konto
(19) andre rent administrative opplysninger

§ 2-7

Registre for utsendelse av publikasjoner/trykksaker som bare inneholder følgende personopplysninger unntas fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 9 første ledd:

(1) navneopplysninger
(2) adresseopplysninger
(3) nummer (anropsnummer) for telefon, teleks og andre teletjenester
(4) yrke/tittel
(5) opplysninger nødvendige for utsendelse, unntatt opplysninger nevnt i personregisterloven § 6 annet ledd.

§ 2-8

Katalog-, låner- og utlånsregister i bibliotekene unntas fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 9 første ledd.

Med et katalogregister menes et register over et biblioteks titler som brukes som et hjelpemiddel i biblioteket og som kun inneholder følgende personopplysninger:

(1) signatur
(2) forfatter
(3) tittel
(4) utgavebetegnelse
(5) utgiversted og -år
(6) sidetall og antall bind
(7) tittelnummer

eller andre lignende opplysninger.

Med et låneregister menes en fortegnelse over samtlige lånere i biblioteket som ikke inneholder andre personopplysninger enn følgende:

(1) lånenummer
(2) navn
(3) alder
(4) adresseopplysninger
(5) yrke
(6) dato for utsendelse av lånekortet

Med et utlånsregister menes en fortegnelse over hvert enkelt av bibliotekets bøker e.l. som kun inneholder følgende personopplysninger:

(1) eksemplarnummer
(2) tilhørighet i bibliotek
(3) status
(4) utlånsdato
(5) forfallsdato
(6) lånenummer
(7) antall innkallinger sendt
(8) statistikk over antall utlån

§ 2-9

Advokaters arkiver/registre som ikke gjør bruk av elektroniske hjelpemidler unntas fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 9 første ledd.

Med et slikt register/arkiv menes en advokats fortegnelse over tidligere og nåværende klienter og motparter, samt andre med tilknytning til disse.

§ 2-10

Legers, tannlegers, psykologers eller annet godkjent helsepersonells registre som ikke gjør bruk av elektroniske hjelpemidler ut fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 9 første ledd.

§ 2-11

Registre opprettet i medhold av lov av 4. juni 1976 nr. 59 om aksjeselskaper § 3-8 unntas fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 9 første ledd dersom det ikke inneholder slike opplysninger som nevnt i § 6 annet ledd.

§ 2-12

Register over den registeransvarliges nåværende eller tidligere ansatte, personale og representanter, unntas fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 9 første ledd dersom

1. registeret ikke gjør bruk av elektroniske hjelpemidler
2. registeret gjør bruk av elektroniske hjelpemidler og ikke inneholder andre opplysninger enn:

(1) navneopplysninger
(2) adresseopplysninger
(3) opplysninger om nummer (anropsnummer) for telefon, teleks og andre teletjenester
(4) fødselsnummer og annet nummer knyttet till person (rullenummer/arbeidstakernummer)
(5) rubriseringsdata, (såsom kategori, type

opplysninger til bruk i statistikk og annen bedriftsintern avregning)
(6) kjønn
(7) nærmeste pårørende
(8) sivilstand
(9) stillingsbetegnelse
(10) yrkesopplysninger som etter overenskomst eller tariffavtale har betydning for lønns- og arbeidsvilkår
(11) opplysninger om utdannelse og praksis
(12) lønns- og provisjonsopplysninger
(13) bankkontonummer
(14) pensjonsopplysninger
(15) trekk- og skatteopplysninger
(16) ansettelses- og sluttdato (permisjoner e.l.)
(17) dødsdato
(18) fraværsdato, type fravær og varighet. Angivelse av sykdommens art tillates ikke registrert utover det som er pålagt ved lov av 4. februar 1977 nr. 4 § 20 om arbeidervern.
(19) firmabil e.l.
(20) utlånte eiendeler
(21) lån til ansatte eller garanti for lån
(22) opplysning om den ansatte er mobiliseringsdisponent (ja/nei) evt. militært løpenummer, grad, og rulleførende avdeling.

I tillegg til de opplysninger som er oppregnet ovenfor kan det i slike registre tas inn opplysninger når det er pålagt i medhold av gjeldende lover eller avtaler mellom partene i arbeidslivet.

§ 2-13

Forlagenes personarkiver/registre til bruk ved utgivelse av biografiske leksika, konversasjonsleksika og fagleksika unntas fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 9 første ledd.

§ 2-14

Dags- og ukepressens personregister til bruk i journalistisk virksomhet unntas fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 9 første ledd.

§ 2-15

Personregistre som kun inneholder personopplysninger om valgte eller oppnevnte representanter i organ opprettet i medhold av lov av 12. november 1954 nr. 1 om styret i kommunene, eller lov av 16. juni 1961 nr. 1 om fylkeskommuner, eller lov av 19. desember 1952 nr. 7 om Den norske kirkes ordning, unntas fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 9 første ledd.

Det samme gjelder personregistre som kun inneholder personopplysninger om Stortingets representanter eller medlemmer av Stortingets kommiteer.

§ 2-16

Konsesjonsfrihet etter dette kapittel gjelder også når flere konsesjonsfrie registre føres som ett register. Forutsetningen for konsesjonsfrihet er dessuten at dette registeret ikke inneholder andre opplysninger enn det som er tillatt etter bestemmelsene for hver enkelt av de registrene som føres som ett. De øvrige vilkår for konsesjonsfrihet for de enkelte regstre må også overholdes.

KAPITTEL 3

FRITAK FRA KONSESJONSPLIKT MOT MELDEPLIKT

(Personregisterloven § 9 annet ledd)

Opphevet.

KAPITTEL 4

KONSESJON FOR KREDITT- OG PERSONOPPLYSNINGSVIRKSOMHET
(Personregisterloven § 13 annet ledd og § 17 annet ledd)

§ 4-1

Følgende virksomheter regnes ikke som kredittopplysningsvirksomhet:

(1) meldinger fra offentlige registre om rettigheter og heftelser i fast eiendom eller løsøre.
(2) meldinger fra banker (jfr. lov 23.april 1892 om Norges Bank, lov av 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank, lov av 10. desember 1948 nr. 2 om Norges Postsparebank, lov av 15. juli 1949 nr. 1 om Norges Kommunalbank, lov av 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker, lov av 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker, lov av 5. februar 1965 nr. 2 om Statens Landbruksbank, lov av 28. april 1972 nr. 22 om Statens Fiskarbank og lov av 25. mars 1977 nr. 14 om Den Norske Industribank A/S) og fra finansieringsselskaper (jfr. lov av 4. juni 1976 nr. 71 om finansieringsvirksomhet) som gjelder dekningskontroll for sjekk eller annet uttak fra konto, diskontering av veksler og avbetalingskontrakter. Det samme gjelder når slike meldinger formidles for bank eller finansieringsselskap av et utenforstående foretak.

(3) meldinger til den opplysningene gjelder.

§ 4-2

Følgende virksomheter unntas fra konsesjonsplikten etter personregisterloven § 14:

(1) banker, jfr. lov av 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker og lov av 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker.
(2) finansieringsvirksomhet i medhold av lov av 4. juni 1976 nr. 71 om finansieringsvirksomhet.
(3) statsbanker opprettet ved egen lov.

§ 4-3

Fødselsnummer må ikke benyttes utenpå postsendinger.

§ 4-4

Datatilsynet gis myndighet til ved enkeltvedtak å gjøre unntak som nevnt i personregisterloven § 13 annet ledd annet punktum.

§ 4-5

Datatilsynet gis myndighet til ved enkeltvedtak å gi slike regler som nevnt i personregisterloven § 17 annet ledd.

KAPITTEL 5

KONSESJON FOR DATABEHANDLINGSFORETAK

(Personregisterloven § 22 tredje ledd og § 24 annet ledd)

§ 5-1

Et forvaltningsorgan (jfr. forvaltningsloven § 1) som bare bearbeider personopplysninger for andre over-, under- eller sideordnede organer i samme etat, regnes ikke som databehandlingsforetak etter personregisterloven § 22 første ledd.

Det samme gjelder når et forvaltningsorgan bearbeider opplysninger for kollegiale organer, sakkyndige eller tilsynsførere m.v. som er tilknyttet etaten, eller for private som er engasjert for å løse oppgaver for etaten.

§ 5-2

Et forvaltningsorgan som bearbeider personopplysninger som det har mottatt fra andre forvaltningsorganer, regnes ikke som databehandlingsforetak etter personregisterloven § 22 første ledd dersom bearbeidingen hovedsaklig skjer ut fra organets eget behov, eller for slike organer som nevnt ovenfor i § 5-1. Dette gjelder selv om bearbeidede opplysninger sendes tilbake til det organ som forvaltningsorganet mottok opplysninger fra.

§ 5-3

Datatilsynet gis myndighet til ved enkeltvedtak å gjøre unntak fra de enkelte bestemmelser i personregisterloven kap. 6, jfr. loven § 22 tredje ledd.

§ 5-4

Datatilsynet gis myndighet til ved enkeltvedtak å gi bestemmelser som nevnt i personregisterloven § 24 annet ledd.

KAPITTEL 6

KONSESJON FOR ADRESSERINGS- OG DISTRIBUSJONSVIRKSOMHET

(Personregisterloven §§ 25,26 og 29)

§ 6-1

Reglene i kapittel 7 i personregisterloven gjelder ikke for virksomhet drevet av forvaltningsorganer (jfr. forvaltningsloven § 1).

§ 6-2

Datatilsynet gis myndighet til ved enkeltvedtak å gjøre slike unntak som nevnt i personregisterloven § 25 annet ledd.

§ 6-3

Datatilsaynet gis myndighet til ved enkeltvedtak å gi regler som nevnt i personregisterloven § 26 annet ledd.

§ 6-4

For å gjennomføre reglene i personregisterloven § 28 må foretaket opprette et eget register over eller på annen måte anmerke de personer som etter lovens § 28 krever seg slettet blant de adresser foretaket tilbyr eller benytter, slik at de som har krevd seg slettet, ikke lenger står som adressat på de utskrifter som foretaket tilbyr eller benytter til distribusjon.

Når foretaket har mottatt krav om sletting, skal det bare oppbevare de opplysninger om vedkommende som er nødvendig for å hindre at vedkommende kommer med en adressatutskrift.

Tiltak etter første og annet ledd skal foretas innen en frist som fastsettes ved den enkelte konsesjon.

§ 6-5

Datatilsynet gis [illegible]

§ 6-6

I medhold av personregisterloven § 30 nr. 1 bestemmes at lovens § 28 skal gjelde også for foretak som i enkeltstående tilfeller påtar seg oppdrag som nevnt i lovens § 25 første ledd.

I medhold av personregisterloven § 30 nr. 2 bestemmes at lovens § 28 skal gjelde også for adresselister til bruk for utsending av et foretaks egne varer og tjenester o.l.

KAPITTEL 7

KONSESJON FOR OPINIONS- OG MARKEDSUNDERSØKELSER

(Personregisterloven §§ 31 og 35.)

§ 7-1

Et forvaltningsorgan (jfr. forvaltningslovens § 1) som utfører opinions- eller ,markedsundersøkelser for andre over- eller sideordnede organer i samme etat, trenger ikke konsesjon etter personregisterloven § 31 første ledd.

Det samme gjelder når et forvaltningsorgan utfører opinions- eller markedsundersøkelser for kollegiale organer, sakkyndige eller tilsynsførere m.m., som er tilknyttet etaten, eller for private som er engasjert for på løse oppgaven for etaten.

§ 7-2

Et forvaltningsorgan som utfører opinions- eller markedsundersøkelser ved hjelp av opplysninger det har mottatt fra andre forvaltningsorganer, trenger ikke konsesjon etter personregisterlovens § 31 første ledd, dersom undersøkelsen hovedsaklig skjer ut fra organets egne behov, eller for slike organer som nevnt ovenfor i § 7-1. Dette gjelder selv om bearbeidede opplysninger sendes tilbake til det organ som forvaltningsorganet mottok opplysninger fra.

§ 7-3

Datatilsynet gis myndighet til ved enkeltvedtak å gjøre unntak fra de enkelte bestemmelser i personregisterloven kap. 8, jfr. lovens § 31 annet ledd.

§ 7-4

I henhold til personregisterloven § 35 bestemmes at lovens §§ 32 til 34 også skal gjelde for foretak som i enkeltstående tilfeller påtar seg slike oppdrag som nevnt i lovens § 31 første ledd, og for foretak som setter i verk slike undersøkelser for sin egen administrasjon og virksomhet.

KAPITTEL 8

SAMTYKKE TIL OVERFØRING TIL UTLANDET

(Personregisterloven § 36 tredje ledd.)

§ 8-1

Dersom register eller opplysning som nevnt i lovens § 36 første og annet ledd overføres til utlandet, behøves ikke slikt samtykke som nevnt i § 36. Overføring må meldes til Datatilsynet i god tid før overføring finner sted. Datatilsynet kan nekte overføring eller sette vilkår for overføringen.

Overføring behøver ikke meldes når Norge har plikt til å foreta slik overføring etter folkerettslig overenskomst eller som følge av medlemsskap i internasjonal organisasjon.

KAPITTEL 9

STRAFFEBESTEMMELSER

(Personregisterloven § 38 tredje ledd.)

§ 9-1

Den som forsettlig eller aktløst unnlater å følge reglene i disse forskrifter § 1-1, § 1-2, § 1-3, § 2-1, § 4-3 eller § 8-1, straffes med bøter eller fengsel inntil ett år eller begge deler.

Medvirkning straffes på samme måte.

VEDLEGG 7.3

Uoffisiell oversettelse

DEKLARASJON OM OVERFØRING AV DATA OVER LANDEGRENSER
(Godkjent av Regjeringene i OECD's medlemsland 11.4.1986)

Den raske teknologiske utvikling på områdene informasjon, datamaskiner og kommunikasjon fører til betydelige strukturelle endringer i medlemslandenes økonomi. Strømmer av elektronisk behandlede data og informasjon er en viktig følge av teknologisk framskritt, og spiller en økende rolle i de nasjonale økonomier. Med den stadig sterkere økonomiske avhengighet mellom medlemslandene trenger disse strømmene en internasjonal dimensjon, kjent som overføring av data over landegrenser. Det er derfor naturlig for OECD å vise oppmerksomhet for politiske spørsmål som knytter seg til disse datastrømmer over landegrenser.

Denne deklarasjon har til formål å klargjøre medlemslandenes generelle holding ved behandlingen av disse spørsmål.

På bakgrunn av ovenstående, vil regjeringene i OECD-landene:

Ta til etterretning av data og informasjon på EDB nå stort sett sirkulerer fritt i internajonal sammenheng;

Ta i betraktning OECD's retningslinjer om personvern, overføring av persondata over landegrenser og den betydelige framgang som er oppnådd på personvernets område, nasjonalt og på internasjonalt nivå;

Erkjenne variasjonsbredden blant deltakere i utvekslingen av data over landegrenser, enkeltpersoner og myndigheter, og erkjenne de omfattende ulikheter i typer av elektronisk lagrede data og informasjon som selges eller overføres over landegrenser, slik som data og informasjon i tilknytning til handelsvirksomhet, datastrømmer innenfor selskaper, elektroniske informasjonstjenester og vitenskapelig og teknologisk utveksling;

Erkjenne den økende betydning av datastrømmer over landegresner og de fordeler som kan vinnes ved slike overføringer, og erkjenne at medlemslandenes evne til å utnytte slike fordeler kan variere;

Erkjenne at investeringer og handel på dette område bare kan ha fordel av åpenhet og stabilitet i retninglinjer, reguleringer og normer;

Erkjenne at nasjonal politikk som virker inn på datastrømmer over landegrensene, avspeiler en rekke sosiale og økonomiske mål, og at regjeringene kan nytt ulike midler til å nå sine politiske målsettinger;

Være oppmerksom på de sosiale og økonomiske fordeler som kan følge av adgang til et variert tilbud av informasjonsressurser og av effektive og tjenlige informasjonstjenester;

Erkjenne at medlemslandene har en felles interesse i å lette overføring av datastrømmer over grensene, og i utforming av forskjellige politiske mål på dette område.

Med skyldig hensyn til sine nasjonale lover herved erklære sin hensikt om:

a) å fremme tilgang til data og informasjon og beslektede tjenester og unngå at det skapes urimelige barrierer for internasjonal utveksling av data og informasjon.

b) å søke åpenhet i reguleringer og retningslinjer som gjelder informasjon, data-og kommunikasjonstjenester som berører overføringer over landegrenser.

c) å utvikle felles opplegg for behandling av spørsmål som har forbindelse med datastrømmer over landegrensene, og når det passer, utvikle harmoniserte løsninger.

d) å overveie mulige følger for andre land, når man behandler spørsmål som har forbindelse med dataoverføringer over landegrenser.

Med bakgrunn i den hensikt som er uttrykt ovenfor, og under hensyn til det arbeid som utføres i andre internasjonale fora, er Regjeringene i OECD's medlemsland enige om,

at videre arbeid vil bli gjort og at dette arbeidet skal konsentreres om spørsmål som framstår fra følgende typer av dataoverføringer over landegrenser:

I) Datastrømmer i forbindelse med internasjonal handel;

II) Omsetning av datatjenester og datoriserte informasjonstjenester;

III) Overføringer av konserners interne data.

Regjeringene i OECD-landene var enige om å samarbeid og rådslå med hverandre under gjennomføringen av dette viktige arbeidet, og for å fremme deklarasjonens mål.

VEDLEGG 7.4

European Treaty Series
No. 108

Série des Traités européens
N° 108

CONVENTION FOR THE PROTECTION OF INDIVIDUALS WITH REGARD TO AUTOMATIC PROCESSING OF PERSONAL DATA

CONVENTION POUR LA PROTECTION DES PERSONNES A L'ÉGARD DU TRAITEMENT AUTOMATISÉ DES DONNÉES A CARACTÈRE PERSONNEL

Strasbourg, Conseil de l'Europe, Section des Publications, 1982
ISBN 1982 – 92-871-0022-5

119 714

PREAMBLE

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members, based in particular on respect for the rule of law, as well as human rights and fundamental freedoms ;

Considering that it is desirable to extend the safeguards for everyone's rights and fundamental freedoms, and in particular the right to the respect for privacy, taking account of the increasing flow across frontiers of personal data undergoing automatic processing ;

Reaffirming at the same time their commitment to freedom of information regardless of frontiers ;

Recognising that it is necessary to reconcile the fundamental values of the respect for privacy and the free flow of information between peoples,

Have agreed as follows :

CHAPTER I — GENERAL PROVISIONS

Article 1

Object and purpose

The purpose of this convention is to secure in the territory of each Party for every individual, whatever his nationality or residence, respect for his rights and fundamental freedoms, and in particular his right to privacy, with regard to automatic processing of personal data relating to him ("data protection").

Article 2

Definitions

For the purposes of this convention :

a. "personal data" means any information relating to an identified or identifiable individual ("data subject") ;

b. "automated data file" means any set of data undergoing automatic processing ;

c. "automatic processing" includes the following operations if carried out in whole or in part by automated means : storage of data, carrying out of logical and/or arithmetical operations on those data, their alteration, erasure, retrieval or dissemination ;

d "controller of the file" means the natural or legal person, public authority, agency or any other body who is competent according to the national law to decide what should be the purpose of the automated data file, which categories of personal data should be stored and which operations should be applied to them.

Article 3

Scope

1. The Parties undertake to apply this convention to automated personal data files and automatic processing of personal data in the public and private sectors.

2. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any later time, give notice by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe :

a that it will not apply this convention to certain categories of automated personal data files, a list of which will be deposited. In this list it shall not include, however, categories of automated data files subject under its domestic law to data protection provisions. Consequently, it shall amend this list by a new declaration whenever additional categories of automated personal data files are subjected to data protection provisions under its domestic law ;

b that it will also apply this convention to information relating to groups of persons, associations, foundations, companies, corporations and any other bodies consisting directly or indirectly of individuals, whether or not such bodies possess legal personality ;

c that it will also apply this convention to personal data files which are not processed automatically.

3. Any State which has extended the scope of this convention by any of the declarations provided for in sub-paragraph 2.*b* or *c* above may give notice in the said declaration that such extensions shall apply only to certain categories of personal data files, a list of which will be deposited.

4. Any Party which has excluded certain categories of automated personal data files by a declaration provided for in sub-paragraph 2.*a* above may not claim the application of this convention to such categories by a Party which has not excluded them.

5. Likewise, a Party which has not made one or other of the extensions provided for in sub-paragraphs 2.*b* and *c* above may not claim the application of this convention on these points with respect to a Party which has made such extensions.

6. The declarations provided for in paragraph 2 above shall take effect from the moment of the entry into force of the convention with regard to the State which has made them if they have been made at the time of signature or deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or three months after their receipt by the Secretary General of the Council of Europe if they have been made at any later time. These declarations may be withdrawn, in whole or in part, by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawals shall take effect three months after the date of receipt of such notification.

CHAPTER II — BASIC PRINCIPLES FOR DATA PROTECTION

Article 4

Duties of the Parties

1. Each Party shall take the necessary measures in its domestic law to give effect to the basic principles for data protection set out in this chapter.

2. These measures shall be taken at the latest at the time of entry into force of this convention in respect of that Party.

Article 5

Quality of data

Personal data undergoing automatic processing shall be :

a. obtained and processed fairly and lawfully ;

b. stored for specified and legitimate purposes and not used in a way incompatible with those purposes ;

c. adequate, relevant and not excessive in relation to the purposes for which they are stored ;

d. accurate and, where necessary, kept up to date ;

e. preserved in a form which permits identification of the data subjects for no longer than is required for the purpose for which those data are stored.

Article 6

Special categories of data

Personal data revealing racial origin, political opinions or religious or other beliefs, as well as personal data concerning health or sexual life, may not be processed automatically unless domestic law provides appropriate safeguards. The same shall apply to personal data relating to criminal convictions.

Article 7

Data security

Appropriate security measures shall be taken for the protection of personal data stored in automated data files against accidental or unauthorised destruction or accidental loss as well as against unauthorised access, alteration or dissemination.

Article 8

Additional safeguards for the data subject

Any person shall be enabled :

a. to establish the existence of an automated personal data file, its main purposes, as well as the identity and habitual residence or principal place of business of the controller of the file ;

b. to obtain at reasonable intervals and without excessive delay or expense confirmation of whether personal data relating to him are stored in the automated data file as well as communication to him of such data in an intelligible form ;

c. to obtain, as the case may be, rectification or erasure of such data if these have been processed contrary to the provisions of domestic law giving effect to the basic principles set out in Articles 5 and 6 of this convention ;

d. to have a remedy if a request for confirmation or, as the case may be, communication, rectification or erasure as referred to in paragraphs *b* and *c* of this article is not complied with.

Article 9

Exceptions and restrictions

1. No exception to the provisions of Articles 5, 6 and 8 of this convention shall be allowed except within the limits defined in this article.

2. Derogation from the provisions of Articles 5, 6 and 8 of this convention shall be allowed when such derogation is provided for by the law of the Party and constitutes a necessary measure in a democratic society in the interests of :

a. protecting State security, public safety, the monetary interests of the State or the suppression of criminal offences ;

b. protecting the data subject or the rights and freedoms of others.

3. Restrictions on the exercise of the rights specified in Article 8, paragraphs *b*, *c* and *d*, may be provided by law with respect to automated personal data files used for statistics or for scientific research purposes when there is obviously no risk of an infringement of the privacy of the data subjects.

Article 10

Sanctions and remedies

Each Party undertakes to establish appropriate sanctions and remedies for violations of provisions of domestic law giving effect to the basic principles for data protection set out in this chapter.

Article 11

Extended protection

None of the provisions of this chapter shall be interpreted as limiting or otherwise affecting the possibility for a Party to grant data subjects a wider measure of protection than that stipulated in this convention.

CHAPTER III — TRANSBORDER DATA FLOWS

Article 12

Transborder flows of personal data and domestic law

1. The following provisions shall apply to the transfer across national borders, by whatever medium, of personal data undergoing automatic processing or collected with a view to their being automatically processed.

2. A Party shall not, for the sole purpose of the protection of privacy, prohibit or subject to special authorisation transborder flows of personal data going to the territory of another Party.

3. Nevertheless, each Party shall be entitled to derogate from the provisions of paragraph 2 :

a. insofar as its legislation includes specific regulations for certain categories of personal data or of automated personal data files, because of the nature of those data or those files, except where the regulations of the other Party provide an equivalent protection ;

b. when the transfer is made from its territory to the territory of a non-Contracting State through the intermediary of the territory of another Party, in order to avoid such transfers resulting in circumvention of the legislation of the Party referred to at the beginning of this paragraph.

CHAPTER IV — MUTUAL ASSISTANCE

Article 13

Co-operation between Parties

1 The Parties agree to render each other mutual assistance in order to implement this convention.

2 For that purpose :

a each Party shall designate one or more authorities, the name and address of each of which it shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe ;

b each Party which has designated more than one authority shall specify in its communication referred to in the previous sub-paragraph the competence of each authority.

3 An authority designated by a Party shall at the request of an authority designated by another Party :

a furnish information on its law and administrative practice in the field of data protection ;

b take, in conformity with its domestic law and for the sole purpose of protection of privacy, all appropriate measures for furnishing factual information relating to specific automatic processing carried out in its territory, with the exception however of the personal data being processed.

Article 14

Assistance to data subjects resident abroad

1 Each Party shall assist any person resident abroad to exercise the rights conferred by its domestic law giving effect to the principles set out in Article 8 of this convention.

2 When such a person resides in the territory of another Party he shall be given the option of submitting his request through the intermediary of the authority designated by that Party.

3 The request for assistance shall contain all the necessary particulars, relating *inter alia* to :

a the name, address and any other relevant particulars identifying the person making the request ;

b the automated personal data file to which the request pertains, or its controller ;

c the purpose of the request.

Article 15

Safeguards concerning assistance rendered by designated authorities

1 An authority designated by a Party which has received information from an authority designated by another Party either accompanying a request for assistance or in reply to its own request for assistance shall not use that information for purposes other than those specified in the request for assistance.

2 Each Party shall see to it that the persons belonging to or acting on behalf of the designated authority shall be bound by appropriate obligations of secrecy or confidentiality with regard to that information.

3 In no case may a designated authority be allowed to make under Article 14, paragraph 2, a request for assistance on behalf of a data subject resident abroad, of its own accord and without the express consent of the person concerned.

Article 16

Refusal of requests for assistance

A designated authority to which a request for assistance is addressed under Articles 13 or 14 of this convention may not refuse to comply with it unless :

a the request is not compatible with the powers in the field of data protection of the authorities responsible for replying ;

b the request does not comply with the provisions of this convention ;

c compliance with the request would be incompatible with the sovereignty, security or public policy (*ordre public*) of the Party by which it was designated, or with the rights and fundamental freedoms of persons under the jurisdiction of that Party.

Article 17

Costs and procedures of assistance

1 Mutual assistance which the Parties render each other under Article 13 and assistance they render to data subjects abroad under Article 14 shall not give rise to the payment of any costs or fees other than those incurred for experts and interpreters. The latter costs or fees shall be borne by the Party which has designated the authority making the request for assistance.

2 The data subject may not be charged costs or fees in connection with the steps taken on his behalf in the territory of another Party other than those lawfully payable by residents of that Party.

3 Other details concerning the assistance relating in particular to the forms and procedures and the languages to be used, shall be established directly between the Parties concerned.

CHAPTER V — CONSULTATIVE COMMITTEE

Article 18

Composition of the committee

1 A Consultative Committee shall be set up after the entry into force of this convention.

2 Each Party shall appoint a representative to the committee and a deputy representative. Any member State of the Council of Europe which is not a Party to the convention shall have the right to be represented on the committee by an observer.

3 The Consultative Committee may, by unanimous decision, invite any non-member State of the Council of Europe which is not a Party to the convention to be represented by an observer at a given meeting.

Article 19

Functions of the committee

The Consultative Committee :

a may make proposals with a view to facilitating or improving the application of the convention ;

b may make proposals for amendment of this convention in accordance with Article 21 ;

c shall formulate its opinion on any proposal for amendment of this convention which is referred to it in accordance with Article 21, paragraph 3 ;

d may, at the request of a Party, express an opinion on any question concerning the application of this convention.

Article 20

Procedure

1 The Consultative Committee shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held within twelve months of the entry into force of this convention. It shall subsequently meet at least once every two years and in any case when one-third of the representatives of the Parties request its convocation.

2 A majority of representatives of the Parties shall constitute a quorum for a meeting of the Consultative Committee.

3 After each of its meetings, the Consultative Committee shall submit to the Committee of Ministers of the Council of Europe a report on its work and on the functioning of the convention.

4 Subject to the provisions of this convention, the Consultative Committee shall draw up its own Rules of Procedure.

CHAPTER VI — AMENDMENTS

Article 21

Amendments

1 Amendments to this convention may be proposed by a Party, the Committee of Ministers of the Council of Europe or the Consultative Committee.

2 Any proposal for amendment shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe and to every non-member State which has acceded to or has been invited to accede to this convention in accordance with the provisions of Article 23.

3 Moreover, any amendment proposed by a Party or the Committee of Ministers shall be communicated to the Consultative Committee, which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.

4 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and any opinion submitted by the Consultative Committee and may approve the amendment.

5 The text of any amendment approved by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 4 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.

6 Any amendment approved in accordance with paragraph 4 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

CHAPTER VII — FINAL CLAUSES

Article 22

Entry into force

1 This convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2 This convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which five member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.

3 In respect of any member State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 23

Accession by non-member States

1 After the entry into force of this convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a member of the Council of Europe to accede to this convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.*d* of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the committee.

2 In respect of any acceding State, the convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 24

Territorial clause

1 Any State may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this convention shall apply.

2. Any State may at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 25

Reservations

No reservation may be made in respect of the provisions of this convention.

Article 26

Denunciation

1 Any Party may at any time denounce this convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 27

Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this convention of :

a. any signature ;

b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession ;

c. any date of entry into force of this convention in accordance with Articles 22, 23 and 24 ;

d. any other act, notification or communication relating to this convention.

VEDLEGG 7.5

DATATILSYNET KONSESJON

J.nr.: 85/972 -31 ED/- 17.2.86

I medhold av Lov om personregistre m.m. av 9.6.78 nr. 48 § 9, jfr. Kgl. res. av 21.12.1979 pkt. 1 gis

samtykke (konsesjon) til å føre personregister.

Dersom virksomheten eller føringen av registeret opphører, skal Datatilsynet gis melding om dette, se konsesjonens pkt. 4.4 og pkt. 5.

Konsesjonen gjelder for:

PERSONKONTROLLREGISTER VED KLARERINGSMYNDIGHETER I SIVIL STATLIG FORVALTNING.

Datatilsynet har fastsatt følgende vilkår for samtykket. Vilkårene skal gjøres kjent for personell som behandler personopplysninger for registereier.

1 REGISTERANSVARLIG (personregisterloven § 11 siste ledd)

Ansvarlig for registeret er den som er tillagt klareringsmyndighet etter Direktiv for personell-sikkerhetstjenesten og personkontrolltjenesten innen den sivile forvaltning. Registeransvarlig plikter å sorge for at bestemmelsene i personregisterloven med forskrifter og denne konsesjon blir fulgt.

2 REGISTERETS OMFANG/REGISTRERINGSMEDIUM

Registret omfatter personopplysningsblanketter og personkontrollblanketter med vedlegg for personer som det er foretatt personkontroll av. Registret kan bare fores manuelt.

3 REGLER ETTER PERSONREGISTERLOVEN § 11 FØRSTE LEDD

3.1 Registerets innhold

Registeret kan bare inneholde følgende typer opplysninger:

Fra personopplysningsblanketten:

Del A:

1. Navn
2. Tidligere navn
3. Fødselsnummer
4. Fødselskommune
5. Nåværende, evt. tidligere statsborgerskap
6. Nåværende og tidligere bostedsadresser, tidsangivelse
7. Utdanning
8. Nåværende og tidligere arbeidssteder/arbeidsgivere med tidsangivelse
9. Sivilstatus
10. Ektefelles/samboers navn
    " tidligere navn
    " fødselsnummer
    " fødselskommune

11. Barns navn
    " fødselsdato
    " fødselskommune
    "

12. Foreldres navn
    " fødselsdato
    " fødselskommune
    " tidligere navn
    " nåværende og tidligere bostedsadresser, tidsangivelse

13. Om foreldrene er i live eller døde, evt. dødsdato

14. Søskens navn, fødselsdato og fødselskommune

15. Militærtjeneste/ siviltjeneste, tid og sted.
    " , rulleførende avdeling

Del B:

16. Straffedommer og bøter

17. Opphold i, eller kontakt med personer fra, land med andre samfunnssystemer, når det har skjedd noe som kan være av sikkerhetsmessig betydning eller omfanget har vært betydelig.

    Tilsvarende opplysninger om [illegible]

vedkommende har oversikt over det.

18. Egen vurdering av økonomiske forhold

19. Misbruk av rusmidler og om vedkommende har vært behandlet for dette.

20. Psykiske problemer og om vedkommende har vært behandlet for dette.

21. Referanser.

Øvrige opplysninger:

22. Anmodende myndighet

23. Klareringsmyndighet

24. Autorisasjonsmyndighet

25. Påtegninger fra klareringsmyndighet og opplysninger fra politiet

26. Opplysninger fra referanser.

I tillegg kan inntas vedlegg med opplysninger som er relevante for klareringen i henhold til direktivet. Se forøvrig pkt. 4.1 nedenfor.

3.2 Hva registeret kan brukes til/formålet med registreringen

Registeret kan bare nyttes til å foreta klarering og i forbindelse med eventuelle sikkerhetssamtaler i.h.t. direktivet. Opplysning om klarering kan nyttes som grunnlag for å gi autorisasjonsmyndighet beskjed om klarering er gitt og for hvilken beskyttelsesgrad.

Dersom registeret skal nyttes utover dette, må den registeransvarlige innhente ny tillatelse fra Datatilsynet.

Om andres bruk av personopplysninger fra registeret, se konsesjonens punkt 4.3.

4 VILKÅR ETTER PERSONREGISTERLOVEN § 11 ANNET LEDD

4.1 Innsamling/kontroll

Opplysningene i registeret kan bare innhentes fra den registrerte, etat/institusjon hvor den det søkes klarering for tidligere var ansatt, Politiets overvåkningstjeneste, oppgitte referanser og andre dersom taushetsplikt ikke er til hinder for det. Se forøvrig pkt 3.1, siste avsnitt.

Opplysninger i personopplysningsblanketten del B, se pkt 3.1 foran, skal fylles ut av den registrerte i forbindelse med sikkerhetssamtale.

Før innhenting av ytterligere opplysninger som nevnt i pkt 3.1 nr. 19 og 20 skal skriftlig samtykke fra den registrerte være innhentet, dersom opplysningene er underlagt taushetsplikt hos avgiver.

4.2 Utlevering av opplysninger fra registeret

Utlevering av personopplysninger er ikke tillatt uten i følgende tilfeller:

1. Når den person opplysningene gjelder har gitt skriftlig samtykke.

2. Uten slikt samtykke kan utlevering bare skje til over-, under- eller sideordnet klareringsmyndighet, autorisasjonsmyndigheten og Politiets overvåkningstjeneste. Videre kan opplysninger gis institusjons-/etatsjef når vilkåret i direktivets § 18 annet ledd er tilfredsstilt og forøvrig når denne har særlig behov for opplysningene i sikkerhetsvurdering.

4.3 Sletting av opplysninger

Den registeransvarlige skal slette/anonymisere opplysninger som ikke lenger har betydning.

Den registeransvarlige skal av eget tiltak rette, slette eller supplere opplysninger som er uriktige eller ufullstendige, dersom feilen eller mangelen har betydning for den registrerte, jfr. personregisterlovens § 8.

Opplysninger om søkere som ikke blir tilsatt, skal slettes. Det samme gjelder når en person dør eller går av med pensjon. Forøvrig skal opplysningene slettes senest tre år etter at en person er sluttet i tjenesten.

4.4 Adgang til registeret - sikring

Bare ansatte som etter direktivet har behov for opplysningene i sitt arbeid, skal ha tilgang til opplysningene. De enkelte dokumenter skal sikkerhetsgraderes etter sitt innhold, se § 15 i direktivet.

Den registeransvarlige må sørge for slik sikring av de registrerte opplysninger som hindrer at noen får tilgang uten å ha rett eller krav på opplysningene. Krav til sikring er for tiden under utredning og en vil eventuelt komme tilbake til dette.

4.5 Straff

Brudd på Lov om personregistre av 9.6.1978 nr. 48 og forskrifter gitt i medhold av dette og betingelser satt i denne konsesjon straffes med bøter eller fengsel i inntil 1 år eller begge deler, jfr. personregisterloven § 38.

4.6 Innsynsretten etter personregisterloven § 7

Innsynsrett etter personregisterloven § 7 gjelder ikke for dette registeret, men direktivets regler i § 16 skal legges til grunn.

5 FORBEHOLD OM ENDRINGER I KONSESJONSVILKÅRENE

Datatilsynet tar forbehold om å trekke konsesjonen tilbake, eller gi nye og endrete vilkår når dette finnes nødvendig ut fra personvernhensyn.

Helge Seip
direktør

Eirik Djonne
førstekonsulent

VEDLEGG 7.6

DATATILSYNET KONSESJON

J.nr.: 81/1629-8 NJL/- 22.04.85

I medhold av Lov om personregistre m.m. av 9.6.78 nr. 48 § 9, jfr. Kgl. res. av 21.12.1979 pkt. 1 gis Helsedirektoratet midlertidig samtykke (konsesjon) til å føre personregister.

Dersom virksomheten eller føringen av registeret opphører, skal Datatilsynet gis melding om dette, se konsesjonens pkt. 4.4 og pkt. 5.

Konsesjonen gjelder frem til 1. mai 1987.

Konsesjonen gjelder for:
SYSBARN - SYSTEM FOR BARNEHELSE OG VAKSINASJONSKONTROLL.

Datatilsynet har fastsatt følgende vilkår for samtykket. Vilkårene skal gjøres kjent for personell som behandler personopplysninger for foretaket:

1 REGISTERANSVARLIG (personregisterloven § 11 siste ledd)

Ansvarlig for registeret er fylkeslege Gustav Vig.

Registeransvarlig plikter å sørge for at bestemmelsene i personregisterloven med forskrifter og denne konsesjon blir fulgt.

2 REGISTERETS OMFANG/REGISTRERINGSMEDIUM

Registeret kan føres med elektroniske hjelpemidler og kan omfatte personer som har opphold i Norge.

3 REGLER ETTER PERSONREGISTERLOVEN § 11 FØRSTE LEDD

3.1 Registerets innhold

Registeret kan bare inneholde følgende typer opplysninger:

- Barnets (pasientens)
  . navn
  . aktuelle adresser
  . fødselsnummer
  . statsborgerskap
- Mors fødselsnummer
- Numre for helseinstitusjonstilknytninger
- Blankettinnsendingsdata (kontaktdato, registrerende

institusjon, kontakttype, kontaktperson)
- Data om rutineundersøkelser
- Vaksinasjonsdata (hva slags, dosestørrelse osv.)
- Ved manglende fremmøte: Bruker egen lege (PRI), ønsker ikke å benytte helsestasjon (NEI), er i institusjon (INS) og finner ikke barnet (FLY)
- Dato for ny avtale og hvor
- Lengde- , vekt-, hodeomkrets- og morsmelkstatus
- Eventuell (gruppebestemt) funksjonshemming og ansvarlig for oppfølging
- Data om sanseundersøkelser
- Tannhelse og bruk av fluor
- Tekniske kontrolldata

Fødselsnummer skal ikke nyttes utenpå postsendinger.

3.2 Hva registeret kan brukes til/formålet med registreringen

Registeret kan bare nyttes til oppfølging av helseundersøkelser hos barn og av vaksinasjoner.

Registeret kan også nyttes som kilde for statistikkproduksjon og for forskningsprosjekter, kfr. pkt. 4.3.

Dersom registeret skal nyttes utover dette, må den registeransvarlige innhente ny tillatelse fra Datatilsynet.

Om andres bruk av personopplysninger fra registeret, se konsesjonens punkt 4.3.

4 VILKÅR ETTER PERSONREGISTERLOVEN § 11 ANNET LEDD

4.1 Innsamling/kontroll

Opplysninger om navn, fødselsnummer, adresse, statsborgerskap og mors fødselsnummer kan innhentes fra folkeregisteret.

Opplysninger om skolestart kan innhentes fra skolemyndighetene.

Andre opplysninger i registeret kan bare innhentes gjennom de autoriserte meldeenhetene (helsestasjon mm.) Fylkeslegene/statsfysikus sutoriserer meldeenhetene.

Data om kontraindikasjoner og vaksinasjonskomplikasjoner kan innhentes gjennom Meldesystem for Infeksjonssykdommer (MSIS) ved Statens Institutt for Folkehelse (SIFF).

Fylkeslegene/stadsfysikus og helsestasjonene kan innehente opplysninger om funksjonshemmede barn fra den øvrige helsetjeneste og angi markører, evt. oppheve markører for funksjonshemming i SYSBARN. Detaljerte journalopplysninger om funksjonshemming kan innføres helsestasjonenes og fylkes-

hemmede barn.

4.2 Samkjøring (kobling)

Registeret må ikke samkjøres (kobles) med andre personregistre enn

- Meldesystem for Infeksjonssykdommer når hensikten er kontroll av vaksinasjonsstatus og eventuelle informasjon om bivirkninger eller komplikasjoner ved vaksinasjon,

- Medisinsk fødselsregister når opplysningene skal nyttes til forskning, kfr. konsesjonens pkt. 4.3 nr. 2, når dette etter søknad er vedtatt av Datatilsynet etter lov om personregistre

eller når adgang til kobling følger av hjemmel i formell lov eller vedtak etter lov om personregistre.

4.3 Utlevering av opplysninger fra registeret

Utlevering av personopplysninger er ikke tillatt uten i følgende tilfeller:

1. Når den person opplysningene gjelder har gitt skriftlig samtykke.

2. Uten slikt samtykke kan utlevering bare skje til forskningsprosjekter når Sosialdepartementet har gitt dispensasjon fra taushetsplikten for vedkommende prosjekt, og når det foreligger konsesjon fra Datatilsynet.

3. For øvrig kan utlevering skje når lovbestemt taushetsplikt ikke er til hinder for dette og mottakeren med hjemmel i lov eller forskrifter gitt med hjemmel i lov, kan kreve opplysningene utlevert.

4.4 Sletting av opplysninger

Den registeransvarlige skal slette eller anonymisere opplysninger som ikke lenger har betydning.

Det skal opprettes en passiv (historisk) del av registeret. Helsestasjonsdata, unntatt vaksinasjonsdata, skal overføres til denne for barn over 7 år.

Dersom virksomheten eller føringen av registeret opphører, kan Datatilsynet kreve at opplysningene slettes eller makuleres.

Den registeransvarlige skal av eget tiltak rette, slette eller supplere opplysninger som er uriktige eller ufullstendige, dersom feilen eller mangelen har betydning for den registrerte, jfr. personregisterlovens § 8.

4.5 Adgang til registeret - sikring

Bare personell ved den aktuelle autoriserte meldeenhet, fylkeslege/stadsfysikus eller SIFF som har behov for opplysningene i sitt arbeid, skal ha tilgang til opplysningene.

Fylkeslegen/stadsfysikus autoriserer meldeenhetene, kfr. kfr. 4.1.

Det samme gjelder personell i EDB-avdeling/EDB-foretak, også for slike avdelinger/foretak som foretar koblinger som nevnt i konsesjonens pkt. 4.2.

Den registeransvarlige må sørge for slik sikring av de registrerte opplysninger som hindrer at noen får tilgang uten å ha rett eller krav på opplysningene. Krav til sikring er for tiden under utredning og en vil eventuelt komme tilbake til dette.

4.6 Straff

Brudd på Lov om personregistre av 9.6.1978 nr. 48 og forskrifter gitt i medhold av dette og betingelser satt i denne konsesjon straffes med bøter eller fengsel i inntil 1 år eller begge deler, jfr. personregisterloven § 38.

4.7 Innsynsretten etter personregisterloven § 7

Innsynsrett etter personregisterloven § 7 gjelder for dette registeret.

Rett til innsyn etter personregisterloven § 7 første og annet ledd gjelder bare den opplysningene direkte angår, eller dennes foresatte. Svar på slik henvendelse skal gis snarest mulig og senest innen 1 måned. Den registeransvarlige må påse at det ikke gis opplysninger om andre enn den som henvender seg.

5 FORBEHOLD OM ENDRINGER I KONSESJONSVILKÅRENE

Datatilsynet tar forbehold om å trekke konsesjonen tilbake, eller gi nye og endrete vilkår når dette finnes nødvendig ut fra personvernhensyn.

Tor Hafli (e.f.)
Kontorsjef

DATATILSYNET KONSESJON

J.nr.: 85/702-10 TH/- 30.12.85

I medhold av Lov om personregistre m.m. av 9.6.78 nr. 48 § 9, jfr. Kgl. res. av 21.12.1979 pkt. 1 gis Aftenposten samtykke (konsesjon) til å føre personregister.

Dersom virksomheten eller føringen av registeret opphører, skal Datatilsynet gis melding om dette, se konsesjonens pkt. 4.4 og pkt. 5.

Konsesjonen gjelder for: A-TEKST.

Datatilsynet har fastsatt følgende vilkår for samtykket. Vilkårene skal gjøres kjent for personell som behandler personopplysninger for registereier.

1 REGISTERANSVARLIG (personregisterloven § 11 siste ledd).

Ansvarlig for registeret er Aftenpostens dokumentasjonssjef.

Registeransvarlig plikter å sørge for at bestemmelsene i personregisterloven med forskrifter og denne konsesjon blir fulgt.

2 REGISTERETS OMFANG/REGISTRERINGSMEDIUM.

Registeret føres på EDB.

3 REGLER ETTER PERSONREGISTERLOVEN § 11 FØRSTE LEDD.

3.1 Registerets innhold.

Registeret kan bare inneholde følgende typer opplysninger: den publiserte redaksjonelle tekst (inklusive inserater) fra Aftenpostens morgen- og aftenutgaver, A-magasinet og spesialmagasiner.

3.2 Hva registeret kan brukes til/formålet med registreringen.

Registeret kan bare nyttes som Aftenpostens interne klipparkiv og til å tilby opplysninger i databasen til publikum.

Dersom registeret skal nyttes utover dette, må den registeransvarlige innhente ny tillatelse fra

Datatilsynet.

4 VILKÅR ETTER PERSONREGISTERLOVEN § 11 ANNET LEDD

4.1 Innsamling/kontroll.

Opplysningene i registeret kan bare innhentes fra Aftenpostens setteri.

4.2 Samkjøring (kobling).

Registeret må ikke samkjøres (kobles) med andre personregistre, uten når dette har hjemmel i formell lov eller vedtak etter lov om personregistre, kfr. konsesjonens pkt. 4.3 nr. 2.

4.3 Retting.

Den registeransvarlige kan ikke gjøre endringer i det registerinnhold som er angitt i pkt. 3.1., se dog pkt. 4.4. Retting, sletting eller supplering etter personregisterlovens § 8 gjøres ved at det, etter krav fra en berørt person eller etter registeransvarliges eget tiltak, gjøres en tilføyelse til den aktuelle artikkel. Det skal også merkes av i hodet på artikkelen at tilføyelse er foretatt.

Tvist i forbindelse med plikten til å foreta tilføyelse skal bringes inn for Aftenpostens sjefredaktør. Dennes avgjørelse kan bringes inn for Datatilsynet.

Dersom virksomheten eller føringen av registeret opphører, kan Datatilsynet kreve at opplysningene slettes eller makuleres.

4.4 Anonymisering/blokkering.

I den versjon av registeret som gjøres tilgjengelig for publikum, skal omtale av begivenheter der navngitte enkeltpersoner er mistenkt, tiltalt eller dømt for straffbart forhold anonymiseres eller blokkeres for søking ved utgangen av det år artikkelen er 7 år gammel.

Dette gjelder likevel ikke når omtalen gjelder forhold i forbindelse med utøvelse av yrke eller offentlig ombud, når saken er av vesentlig betydning for allmenheten.

Tvist om hvorvidt en omtale skal anonymiseres eller blokkeres skal forelegges for Aftenpostens sjefredaktør. Dennes avgjørelse kan bringes inn for Datatilsynet.

4.5 Informasjon til kundene.

Aftenpostens kontrakt med kundene skal inneholde en orientering til kunden om at dersom hele eller deler av registeret overføres til kundens dataanlegg, vil dette utgjøre et register som er konsesjonspliktig etter Lov om personregistre m.m. § 9, 1. ledd, og at konsesjon må være gitt før overføringen kan finne sted.

4.6 Adgang til registeret - sikring.

Bare ansatte og andre personer som utfører arbeid eller oppdrag for Aftenposten og som har behov for opplysningene i sitt arbeid, kan få tilgang til den versjon av registeret som ikke er tilgjengelig for publikum, se pkt. 4.4.

Det samme gjelder personell i EDB-avdeling.

Den registeransvarlige må sørge for slik sikring av de registrerte opplysninger som hindrer at noen får tilgang uten å ha rett eller krav på opplysningene. Krav til sikring er for tiden under utredning og en vil eventuelt komme tilbake til dette.

4.7 Straff.

Brudd på Lov om personregistre av 9.6.1978 nr. 48 og forskrifter gitt i medhold av dette og betingelser satt i denne konsesjon straffes med bøter eller fengsel i inntil 1 år eller begge deler, jfr. personregisterloven § 38.

4.8 Innsynsretten etter personregisterloven § 7.

Innsynsrett etter personregisterloven § 7 gjelder for dette registeret.

Rett til innsyn etter personregisterloven § 7, første ledd gjelder bare den opplysningene direkte angår. Svar på slik henvendelse skal gis snarest mulig og senest innen 1 måned. Ved bruk av innsynsrett i materiale som ikke er tilgjengelig for publikum, se pkt. 4.4, må den registeransvarlige påse at det ikke gis opplysninger om andre enn den som henvender seg.

5 FORBEHOLD OM ENDRINGER I KONSESJONSVILKÅRENE.

Datatilsynet tar forbehold om å trekke konsesjonen tilbake, eller gi nye og endrete vilkår når dette finnes nødvendig ut fra personvernhensyn.

Helge Seip
Direktør

Tor Hafli
Kontorsjef

Vedlegg 7.8

DATATILSYNET NOTAT

TH/- 2.7.86

The Data Inspectorate (DI) is hereby presenting its 6th annual report. It gives an account of the work of the DI in 1985. The DI received 872 new applications for permission to keep personal registers or to perform business regulated by the Act relating to personal registers. The applications are divided as follows:

Permission to keep registers:	733
Permission to run credit information services	28
Permission to run a data processing enterprise	14
Permission to run adressing and distribution services	10
Permission to make opinion polls and market investig.	2
Permission to to transfer personal information abroad	85
Total	872

The corresponding figure last year in total was 439, which means an encrease of applications of approx 100 %. To cover this increase we were allowed to increase the staff with one person. This increase in applications is quite remarkable, and make the working conditions of the DI even more pressing. It means that other fields of activity, such as control activities, have to be given a lower priority. This is regrettable.

The total number of incoming errands was 2 296, an increase of approx 3,2 % from last year. This relatively moderate increase from 1984 must be seen in relation to the fact that the increase the year before was 44 %.

In all, 969 lisences were granted by the DI in 1985, most of them concerning personal registers.

Our main task is still to grant lisences, but we are within our limited personell resources also trying to keep up the number of inspections and to increase our efforts regarding information to the public and those keeping registers. Both these fields of work are very important parts of the tasks of the DI. The obligation to inspect and inform are both laid down in our legislation.

In connection with the general tendency towards increased use of mail distribution advertising, the business interest in personal registers kept by public agencies has grown considerably. Som state or local government bodies have even seen possibilities of using their registers as a source of income, and have supplied names and adresses from personal registers. The DI, therefore, found it necessary to make å spesial decision on the use of public

registers for commercial purposes. In this decision is stated that the act regarding acess to public documents does not give a right to get and use a whole register for commercial ot other use. The decision about possible mass distribution of mail on the basis of such registers must be taken by the DI in cooperation with the agency concerned. The DI has the decisive word, and has concluded that such use of public registers should not take place, unless otherwise decided by the legislator. The principle of refusing the use of information for other purposes than those being the aim of the collection is an important element of the Norwegian privacy protection policy.

The DI has also made a decision on licences to governmental bodies to keep registers concerning employees that have been checked for security reasons when they are authorized to handle secret documents. There was a great debate in the press about this question. The labour organization were engaged as well as the Ministry of Defence and the the Secret Services. The license granted has made has made the rules more restrictive as to what kind of information that may be kept in these registers, and the questions being put in this connection more precise and limited.

Problems in connection with registration of personal information in the health sector have been among the most important in the work of the DI in 1985. One interesting case, where important prinsiples are involved, resulted in the firt decission of its kind in Norway. A woman had received a wrong medical diagnosis. Her first diagnosis was of a psyciatric kind, but she later came to a somatic hospital, where she was successfully operated for a pain in the back. According to Norwegian rules, it is not possbile to have information on diagnoes etc. totally deleted from the medical journals, even if a diagnosis later turns out to be wrong. The DI, however, recommended that the wrong diagnosis should be blocked from later inspection or use by doctors as well as medical institutions and others. The Chief country medical officer agreed that this recommondation made by the DI was acceptable within the rules of the relevant legislation concerning the work and duties of doctors.

The DI is also concerned about the big medical register that are being planned in Norway. One of them shall gather information on all illness and accidents in Norway. A limited licence for a two year pilot project has been granted. In this connection we have sent a letter to the Ministry of Health and asked them to initiate a governmental commity to look into the whole matter - especially the secrecy rules etc.

Vedlegg 7.8

DATATILSYNET NOTAT

TH/- 2.7.86

The Data Inspectorate (DI) is hereby presenting its 6th annual report. It gives an account of the work of the DI in 1985. The DI received 872 new applications for permission to keep personal registers or to perform business regulated by the Act relating to personal registers. The applications are divided as follows:

Permission to keep registers:	733
Permission to run credit information services	28
Permission to run a data processing enterprise	14
Permission to run adressing and distribution services	10
Permission to make opinion polls and market investig.	2
Permission to to transfer personal information abroad	85
Total	872

The corresponding figure last year in total was 439, which means an encrease of applications of approx 100 %. To cover this increase we were allowed to increase the staff with one person. This increase in applications is quite remarkable, and makes the working conditions of the DI even more pressing. It means that other fields of activity, such as control activities, have to be given a lower priority. This is regrettable.

The total number of incoming errands was 2 296, an increase of approx 3,2 % from last year. This relatively moderate increase from 1984 must be seen in relation to the fact that the increase the year before was 44 %.

In all, 969 lisences were granted by the DI in 1985, most of them concerning personal registers.

Our main task is still to grant lisences, but we are within our limited personel resources also trying to keep up the number of inspections and to increase our efforts regarding information to the public and those keeping registers. Both these fields of work are very important parts of the tasks of the DI. The obligation to inspect and inform are both laid down in our legislation.

In connection with the general tendency towards increased use of mail distribution advertising, the business interest in personal registers kept by public agencies has grown considerably. Som state or local government bodies have even seen possibilities of using their registers as a source of income, and have supplied names and adresses from personal registers. The DI, therefore, found it necessary to make å spesial decision on the use of public

registers for commercial purposes. In this decision is stated that the act regarding acess to public documents does not give a right to get and use a whole register for commercial or other use. The decision about possible mass distribution of mail on the basis of such registers must be taken by the DI in cooperation with the agency concerned. The DI has the decisive word, and has concluded that such use of public registers should not take place, unless otherwise decided by the legislator. The principle of refusing the use of information for other purposes than those being the aim of the collection is an important element of the Norwegian privacy protection policy.

The DI has also made a decision on licences to governmental bodies to keep registers concerning employees that have been checked for security reasons when they are authorized to handle secret documents. There was a great debate in the press about this question. The labour organization were engaged as well as the Ministry of Defence and the the Secret Services. The license granted has made the rules more restrictive as to what kind of information that may be kept in these registers, and the questions being put in this connection more precise and limited.

Problems in connection with registration of personal information in the health sector have been among the most important in the work of the DI in 1985. One interesting case, where important prinsiples are involved, resulted in the first decission of its kind in Norway. A woman had received a wrong medical diagnosis. Her first diagnosis was of a psyciatric kind, but she later came to a somatic hospital, where she was successfully operated for a pain in the back. According to Norwegian rules, it is not possbile to have information on diagnosis etc. totally deleted from the medical journals, even if a diagnosis later turns out to be wrong. The DI, however, recommended that the wrong diagnosis should be blocked from later inspection or use by doctors as well as medical institutions and others. The Chief county medical officer agreed that this recommendation made by the DI was acceptable within the rules of the relevant legislation concerning the work and duties of doctors.

The DI is also concerned about the big medical register that are being planned in Norway. One of them shall gather information on all illness and accidents in Norway. A limited licence for a two year pilot project has been granted. In this connection we have sent a letter to the Ministry of Health and asked them to initiate a governmental commitee to look into the whole matter - especially the secrecy rules etc.

Tidligere utgitt i skriftserien CompLex

Alle heftene i skriftserien CompLex kan kjøpes fra Universitetsforlaget eller fra Norsk forening for jus og edb. Postboks 7557 Skillebekk, 0205 OSLO 2. Her kan man også tegne abonnement eller abonnere på "vaskesedler" som gir en kort omtale av hver rapport etterhvert som de kommer ut, og som inneholder bestillingsseddel. Abonnement på "vaskesedler" er gratis.

CompLex 1/81
Johs Hansen
Et edb-system for analyse av rettslige avgjørelser

CompLex 2/81
Johs Hansen (red)
Notater om deontiske systemer

CompLex 3/81
Vidar Sørensen
Informasjonssystem min for Norges Geotekniske Institutt

CompLex 4/81
Kjetil Johnsen
Systemtekniske konsekvenser av persondatalovgivningen

CompLex 5/81
Marit Thorvaldsen
Teledata og rettsinformasjon

CompLex 6/81
Anne Kirsti Brække
Postmonopolet

Complex 7/81
Knut S Selmer (ed)
The LAWDATA Papers

CompLex 1/82
Norsk forening for jus og edb & Svenska föreningen för adb och juridik
Nordiske personregisterlover. Council of Europe Convention og OECD Guidelines

CompLex 2/82
Harald Brænd og Vidar Sørensen
Oljevern. Brukerbehov og kildemateriale

CompLex 3/82
Jon Bing og Dag Froystad
Rettskildebruk

CompLex 4/82
Thomas Prebensen Steen
Post- og televerkets regulerte ansvar

CompLex 5/82
Datatilsynet
Årsmelding 1981

CompLex 6/82
Birger Eckhoff
in cooperation with Jon Bing, Dag Frøystad and Anja Oskamp
CATTS: Computerized program for teaching text retrieval systems

CompLex 7/82
Jon Bing
Informasjonssystemer for Trygderettens kjennelser

CompLex 8/82
de Mulder, Oskamp, van der Heyden and Gubby
Sentencing by Computer: An Experiment

CompLex 9/82
Colin Tapper
An Experiment in the Use of Citation Vectors in the
Area of Legal Data

CompLex 1/83
Arve Foyen
Utredning om endringer i personregisterloven

CompLex 2/83
Stein Schjolberg
Computers and Penal Legislation

CompLex 3/83
John S Gulbrandsen og Terje Hoffmann
Rettigheter i idrettsarrangementer

CompLex 4/83
Sally Moon and Anja Oskamp
The Law of Local Information Systems: Two Essays

CompLex 5/83
Datatilsynet
Årsmelding 1982

CompLex 6/83
Olav Torvund
Betalingsformidling

CompLex 7/83
Else Ryen
Lov og lovmottaker

CompLex 8/83
Daniel Stripinis
Probability Theory and Circumstantial Evidence

CompLex 9/83
Frede Cappelen
Edb-basert informasjonssystem for forvaltningens praksis

CompLex 10/83
NORDIPRO
Legal Acceptance of International Trade Data

CompLex 11/83
Jørgen Hafstad og Thomas Prebensen Steen
Teleksrett og merverdiavgift på programvare

CompLex 12/83
Kristin Kjelland-Mørdre
Om forenkling av regler

CompLex 13/83
Jon Bing
Edb: Mulighet og problem ved forenklig av regelverk

CompLex 14/83
Tarjei Stensaasen (red)
Utvalgte emner i jus og edb (3. utgave)

CompLex 15/83
Anette Klafstad og Ulf Alex Samer
Plan for et forsikringsrettslig informasjonssystem

CompLex 1/84
Jon Erling Skjørshammer
Kabelnett. Byvennings- og ekspropriasjonslov

CompLex 2/84
Tore Andreas Hauglie og Dag Wiese Schartum
Forslag til [illegible]serettslig informasjonssystem

CompLex 3/84
Justisdepartementet
Den elektroniske grunnbok

CompLex 4/84
Datatilsynet
Årsmelding 1983

CompLex 5/84
Tove Fjeldvig
Tekstsøking: Teori, metoder og systemer

CompLex 6/84
Jon Bing
Offentlighetsloven og edb

CompLex 7/84
Gunnar Bach, Beate Jacobsen and Vidar Stensland
The National Social Insurance System of Norway

CompLex 8/84
Dag Froystad
Data Protection in Practice I: Identifying and Matching Elements

CompLex 9/84
Tove Fjeldvig og Anne Golden
Automatisk rotlemmatisering -et lingvistisk hjempemiddel for tekstsøking

CompLex 10/84
Elling Øyehaug Ose
Retstidene som informasjonssystem

CompLex 1/85
Jon Bing
Data Protection in Practice II:
International Service Bureaux and Transnational Data Flows

CompLex 2/85
Jon Bing
Opphavsrett og edb

CompLex 3/85
Dag Wiese Schartum
Codex, Calculation and Computers

CompLex 4/85
Olav Torvund
To informasjonsrettslige arbeider

CompLex 5/85
Datatilsynet
Årsmelding 1984

CompLex 6/85
Hans Chr. Aakre (red)
Utvalgte emner i rettsinformatikk

CompLex 7/85
Johannes Hansen
SARA: Brukerveiledning og programdokumentasjon

CompLex 8/85
Johannes Hansen (ed)
Modelling Knowledge, Action, Logic and Norms

CompLex 9/85
Thomas Prebensen Steen (red)
Kompendium i informasjonsrett

CompLex 10/85
Tarjei Stensaasen
Opphavsrettslovens § 43 ("katalogregelen")

CompLex 11/85
Jon Bing
Straffelovens definisjon av "trykt skrift" anvendt på datamaskinbaserte informasjonssystemer

CompLex 12/85
Magnus Stray Vyrje
Vanhjemmel, opphavsrett og datamaskinprogrammer

CompLex 1/86
Anne Kirsti Brække
Formidlingsplikt for kabeleier

CompLex 2/86
Dag Wiese Schartum
Stans av edb-tjenester i krigs og krisesituasjoner

CompLex 3/86
Ingvild Mestad
"Elektroniske spor" - nye perspektiv på personvernet

CompLex 4/86
Jon Skjorshammer
Opphavsrett, databaser og datamaskinprogrammer: Kontraktsrettslige aspekter

ISBN 82-00-07835-3